The Sivaratri Special. **REGD.—No. M. 108**

'His Royal Highness desires me to express to Mr. Swaminatha Aiyar his best thanks"—Sir Francis (now Lord) Knollys.

Vol. XIX.] **FEBRUARY 1912.** **[No. 11.**

லேசான காகிதப் பதிப்பு.
தனிப்பிரதி, 5 அணா.
பழைய பிரதி, 6 அணா.

சந்தா விலை விபரம்.
ஒரு வருஷத்திற்கு ரு. 4.
ஆறுமாதத்திற்கு ,, 2-2.

அறிவைப் பரவச் செய்வதற்கான மாதாந்தரத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

DEVOTED TO THE DIFFUSION OF LIGHT AND KNOWLEDGE.

அறிவுடையாரெல்லாமுடையாரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனுமிலர்.-திருக்குறள்.

A POPULAR NEW REVIEW AND TAMIL MONTHLY, ESTD. MAY, 1892.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக.—திருக்குறள்

ILLUSTRATING THE PRINCIPLES OF EDUCATION, PSYCHOLOGY, SOUL-CULTURE & ETHICS.
ADAPTED FOR USE IN HOMES & SCHOOLS.

["Hitch Your Wagon to a Star"—Emerson.]

CONTENTS. PAGE.

அட்டவணை. பக்கம்.

["Our Theism is the Purification of the Human Mind"—Emerson.]

Thick Paper Edition for Patrons.] PUBLISHED BY [Minimum Subscription Rs. 5.

THE SECRETARY, DIFFUSION OF KNOWLEDGE AGENCY,

Overland 8 Annas extra.] *Lalitalaya, 19, Adam St. Mylapore, Madras, S.* [Overland 8 Annas extra.

For the *LALITA PUBLISHING Co.*, Sole Agents and Managers.

Thin Paper Edition for the people.] Regd. as a 'Book' and Copyrighted. [Subscription Price: Yearly Rs. 4

Like a spider, like the earth, and like a living creature He produces the Universe."—Sruti

The Diffusion of Knowledge Agency,

Initiated in 1886, and openly Established in March 1892.

Office of the Vivekachintamani, Lalitâlaya, Mylapore, Madras. S.

Objects:—1. To diffuse light and knowledge.

2. To serve as a medium of communication between the educated classes and the masses and thereby create a fusion of thought and feeling between the two classes.

3. To co-oparate with other Agencies having similar objects in view.

Methods of Work.—1. Publishing a monthly journal in Tamil which will be devoted to the diffusion of light and knowledge.

2. Organising an Association of Helpers who will do all in their power to carry out the objects of the Agency.

3. Affording information and advice to those who offer to work as Helpers.

4 Printing and publishing books and booklets of useful selections from its organ.

5. Encouraging and extending the establishment of reading rooms and village societies in the mofussil.

Membership &c.—All educated persons sympathising with the objects of the Agency and willing to promote the achievement of those objects will be eligible to become members.

Scope of Work and its Enlargement.—The Agency which for long has been content to diffuse general knowledge, among teachers and students and to work for sanitation in villages and towns, has its scope and usefulness greatly enlarged by the open field of 'Morality and Religion' added to it at the suggestion of an I. C. S. Member of its committee in 1900.

Organ.—Its Organ the *Vivekachintamani*, (*Registered as a 'Book' and Copyrighted*) the oldest and the best Tamil Monthly, now in the 19th year of publication, is at present the only recognised Journal of standing and respectability discussing high moral and spiritual principles in their application to every-day life.

Propaganda.—It confines its propaganda to stating the Fundamental Principles in their application to Daily Life. In addition to the publication of the *Vivekachintamani Series* of books and booklets in Tamil and other publications in English which are under the business control of the **Lalita Publishing Co., the Agency** publishes through the medium of its organ the *Vivekachintamani*, for a yearly subscription of Rs. 4, or Rs. 5 (for Patrons), most Valuable Stories and Illuminative Studies of Social Life, High Thought Reviews, a critical study and exposition of the Indian Traditions and a lucid translation of the Upanishads and Yoga-sastras prescribing the most efficient *sadhanas* for the understanding and realieation of "the Great and Real Facts of Life." An estimate of the success achieved in this difficult field where one Man sows that many may reap, can be formed by the Judgment of "*the Voice of Truth in the Republic of Letters*" which says:—"Your Journal is very much appreciated by its readers as t contains matter calculated to raise the mental and moral tone."—An opinion which the Agency has worked hard to deserve and is working harder than ever to maintain. To be the humble instrument in the hand of an All-Wise Providence to diffuse knowledge and enlightenment, and thus elevate the mental and moral tone of the people in the midst of whom our lot is cast, is no small reward for the earnest and enthusiastic WORKER IN THE CAUSE OF TRUTH who generally has to work against innumerable odds.

Ananda Mission.

(Initiated in 1901 at Chidambaram and Founded on 1st January 1903.)

For the propagation of Truth and Knowledge as the way to Health, Happiness and Life, through Self-Help, Self-Control and Self-Culture. "Our theism is the purification of the human mind." "Hitch your wagon to a Star."

"*Ekam Satyam Brahma*"—*Srutivâk*. "Seek Truth wherever you can find it", But "Make your choice and stick to it till you reach the End." "*Satyam Vada*"—Speak the Truth. "*Dharmamchara*"—"Do Thy duty," *i.e.*, "*Obey the Moral Law*" "*Satyamevajayate nânrutam*."

Hail! Ananda Natesa! Sri Akhandânanda Satguruvé Namah. Hony. Secretary: Satyananda, S. Sarma, c/o The Secretary D. K. Agency, Lalitâlaya, Mylapore, Madras, S.

Social Service Branch.—The Mission has recently (1909) opened a *Social Service Branch* (Special) to its general work of propagation and is working in co-operation with the *League of Isis* founded by Mrs. Frances Swiney and others as a world-wide organisation which aims at putting into practice "the great science of race culture" and "stands therefore for the practical realisation of the Law of the Mother, before all other things." It aims at emphasizing the Sacredness of Parentage, and teaching man to reverence "the Female Form Divine as the Temple of God, the fountain of Health to the Human Race." "For the individual soul is feminine and is the child or fruit of the Spirit, which is also feminine, without beginning or ending, the essence of Divinity."

பழனிஸ்தலம்.

பழனியாண்டவர் உற்சவங்கள்

I. தைமீ—தைப்பூசம் (பூசத்தில் ரதாரோஹணம், த்வஜாரோஹணமான 7-ம் நாள்) பின்னும் மூன்றுநாள் உற்சவமுண்டு.

II. பங்குனிமீ—பங்குனி உத்தரம் உத்தர நாளில் ரதாரோஹணம், த்வஜாரோஹணமான 7-ம் நாள்) பின்னும் மூன்றுநாள் உற்சவமுண்டு.

III. வைசாகமீ—விசாகத்தில் ரதாரோஹணம்.

IV. கந்தர்சஷ்டி.

The Sivaratri Pooja Sepcial—Friday, the 16th February, 1912.

"Give me not O God, that blind, fool faith in my friend, that sees no evil where evil is, *but give me, O God, that sublime belief that seeing evil I yet have faith."*

"Seek Truth wherever you can find it." But,

"Make your choice and stick to it till you reach the End."

ஸத்தியம் வத—**SPEAK THE TRUTH.**

"HITCH YOUR WAGON TO A STAR." "TO THINE OWN SELF BE TRUE."

அன்பேயவன்: அறிவேசக்தி: ஓம் தத்ஸத்] [God is Love: Knowledge is Power: *Aum*

ஸத்தியமே ஜெயம்—**SATYAMEVA JAYATE.**

புத்தகம். 19.] 1912ஞு பிப்ரவரிமீ, விரோதிகிருதுஞு மாசிமீ [சஞ்சிகை. 11.

NOTICE.

The Editor of the *Virekachintamani* while thanking his contributors for their valuable contributions, would like to draw the attention of the public to the fact that in pursuance of the uniform policy of this journal, articles could be received only on the understanding that the entire copy right in the articles should be vested solely in the Editor It would not have become necessary to mention this matter now but for the fact that literary pilfering is becoming more and more prevalent in the journalistic world; and the intentions of the contributors who have by their free gift of the manuscripts helped to further the objects of the Diffusion of Knowledge Agency which the Editor has been maintaining and working for the public good under great difficulties and trials for the past twenty-five years, are being sought to be frustrated by unscrupulous persons.

C. V. Swaminathaiyar, Editor, & Proprietor V. C.

Lalita Publishing Co., Sole Agents and Managers

M. K. Narayanaswami Iyer, B.A. B.L.
Hon. Secy,
Vivekachintamani Pub. Committee.

"To sell the mind for money is a greater sin than to sell the body."

1. அறிவைப்பரவச்செய்வதற்கான் நம் விவேகசிந்தாமணிக்கு வியாச, விஷய தானம் செய்வோர் யாவரேயாயினும் உண்மையான அந்தர்த்தியானத்தோடு பூர்ணமதஸம்மதமாய் விஷயார்ப்பணஞ் செய்யல் வேண்டும். தானம் செய்தபின் தத்தாபஹாரம் செய்யக்கூடாது. தத்தாபஹாரசிந்தையினர்க்கு விவேகசிந்தாமணி சங்கப்பலகைபோலிடங்கொடாதொடுங்கும்.

2. உழைக்கும்வழி யுணராது பிழைக்கவழி தேடும் சில தப்பிலிகள் நம்மை மோசஞ்செய்யாதபடி விவேகசிந்தாமணியிலுள்ள சுதந்திரமெல்லாமெமக்கேஉரிமையாமென்று சட்டப்படி ஆதிமுதற்கொண்டே ஸர்க்கார் கெஜட்டில் தாக்கல் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது

3. விவேகசிந்தாமணியில்வரும் விஷயங்களையாவது அவைசம்பந்தமான ஸாதன ஸம்யம விவேகவிளக்கப்பேர்களையாவது தர்மவிரோதமாயுபயோகித்துக் கர்மவிக்னம் செய்வோர் பிழைக்கவழிதெரியாப் புல்லியர் புகும் பாழ்நரகிற் க்கார் கதியவர்: அடாஅது செய்தவர் பாடஅது படுவர்: இகபர மிரண்டிலுமிது ஸத்தியம் ஸத்தியம், பலிக்குமென்றேருதினன் பழனியாண்டவன். வேலுமயிலுந்துணை. ஆண்டானடிமையாய் உழைக்க உடன்பட்டான். கைச்சாற்றிது. ஓ:

"JUDGE NOT, LEST YE BE JUDGED!"

"ஓரவஞ்சகம் செய்யாதே! ஒருதலைத்தீர்ப்புச் சொல்லாதே!"

"வேலுமயிலுந்துணை."

"SETTLE THE QUESTION RIGHT."

I

"However the battle is ended,
Though proudly the victor comes,
With flaunting flags and neighing nags,
And echoing roll of drums,
Still truth proclaims this motto,
In letters of living light,
No question is ever settled,
Until it is settled right.

II

"Though the heel of the strong oppressor,
May grind the weak in the dust,
And the voices of fame with one acclaim,
May call him great and just;
Let those who applaud take warning,
And keep this motto in sight,
No question is ever settled,
Until it is settled right.

III

"Let those who have failed too take courage,
Though the enemy seem to have won;
If he be in the wrong, though his ranks are strong,
The battle is not yet done.
For sure as the morning follows,
The darkest hour of the night,
No question is ever settled,
Until it is settled right.

IV

"O men bowed down with labour,
O women, young yet old,
O heart, oppressed in the toiler's breast,
And crushed by the power of gold,
Keep on with your weary battle,
Against triumphant might;
No question is ever settled,
Until it is settled right."—*The Poem which converted Lord Morley, and made him resettle his 'settled fact.'*

"முடிவெல்லாம் முடிவெய்த அறநெறியில்."

I

முடிவில்லா முடிவெல்லாம் முடிவன்றே
முடிவெல்லாம் முடிவெய்த அறநெறியில்!
முடிவெய்தச் சண்டையிட்டு வெற்றிபெற்றோம்
முடிவுகட்டிவாதத்தில் வீரம்பேசி வென்றுவிட்டோம்

முடிவில்லா வழக்கையெல்லா மூக்கறுத்து முடித்துவிட்டோம்
கொடிபடைகள் சூழவேநாம் கொன்றைமலர் சூடிவிட்டோமென்
றிடியேறு போலன்னோன் இறுமாப்புக் கொள்வதெல்லாம்
மிடியேறுகாரம்போல் மன்பதைக்குத் துன்பமன்றி வேறில்லையே!

II

தீராத வழக்கையெல்லாம் தீர்த்து விட்டோமென்
றோரா துறம்பேசி யெளியாரை வதைக்குமவர்
கோராதபடி யெல்லாம் கோரிமதம் பேசிடினும்
ஓராத மூடமக்கள் ஒப்பாரி சொல்லிடினும்
தீராத வழக்கையெல்லாம் தீர்த்துவைக்க தர்மமன்றி
ஓராத மூடமக்கள் ஒப்பாரிசெல்லாதே ! யாதலினால்,
தீராத வழக்கையெல்லாம் தீர்த்துவைக்கும் தர்மராஜன்
தீராவழக்கறுத்துத் தீர்ப்புரைக்குங் காலனனேன்.

III

எளியார்தம் கைசோர மாற்றான்கை ஏறினும்
எளியார்தம் முடல்சோர மாற்றான்கை வலிமிகினும்
எளியார்தம் முயிர்சோர மாற்றான்வதை செய்யிடினும்
எளியாரை வலியாரடித் திம்சைபல செய்திடினும்
எளியார்கை சோர்ந்ததென்றே யெண்ணவேண்டாம்
எளியாருக்கெளியனா யீசனவனிருக்கையினால்
எளியாரைச் செய்யும்வதை ஈசனையே செய்ததாமால்
எளியாரை வென்றோமென் றிறுமாப்புக் கொள்ளவேண்டாம்.

IV

"ஏழைக ளழுதகண்ணீர் கூரியவாளோ டொக்கும்!"
ஏழைகள் பொறுக்குந்துன்பம் சீறிய நாகபாசம்!
ஏழைகள் தவிக்கும்தாபம் தீயெரிநாகி லுய்க்கும்!
ஏழைகள் மனங்கொதிக்கில் மாரனும்சகிக்க மாட்டான்!
ஏழைகள் படும்பாடெல்லாம் பாபமாய் வந்துசூழும்!
ஏழைகள்தம் பெருமூச்சப்பா நாசமாய் லபிக்கும்வந்து!
ஏழைக்கிரங்கி யென்றே யென்னப்பன் விருதுகட்டி
ஏழைகட் கடைக்கலமா யெழில்பிக்ஷை யெடுக்கலானன்.

V

பிரமனு மொருபொய் சொன்னா னென்றே
பிரமன் தலையைக் கொய்து விட்டான்
பிரமன் மறுபொய் சொல்லாத வாறே
பிரமகபாலங் கையோடாக் கொண்டான்
பிரமனு முண்மை யறிந்தில னென்றே
பிரமனைச் சிறையி லிட்டான் பாலன்
பிரமனே யிந்தப் பாடு பட்டால்
பிரம சிருஷ்டியாம் மனிதன்பா டென்னமோ!

சங்கரசுதன்.

சிந்தாமணிக்ரஹம், சிவராத்திரி பூஜை }

குமரகுருபரானந்தம்.

"ஆறுருவமோராருய் அறுமுகனுமோருமுகமாய்த்
தேராருமூருராய்த் தேடுதற்கோநீயோளித்தாய்!
ஈராறுயர்செவியாய் இருந்திலையோகாண்டற்கு!
வேறுருவையன்றி விருப்புற்றளிப்பதற்கு!
தேருர்தேறுதற்கு தேவிபராசக்தியுடன்
வாரார்முருகையன் வர்ணமயில்வாகனமேல்!"

உ

வேலுமயிலுந் துணை.

Must *Versus* Ought, or, Might Against Right,

MOTTO:—Might says: "*You Must.*" Right says: "*You ought not.*" Which will you obey?

"எளியாரை வலியாரடித்தால்
வலியாரைத் தெய்வம் அடிக்கும்."

———✦———

பழமொழி யென்றால் என்ன? பழமையான, அதாவது ஆதிமுதல் வழங்கிவரும்; மொழி= வாக்கு. ஆதியென்றால் என்ன? "ஆதியிலுள்ள தனாதியோன்றே" என்ற ஆன்றோர் வாக்கால், "அனாதிமுக்த முதலாயுள்ள தெய்வமே" தன் சக்தி மஹத்துவத்தால் ஆதியாக விளங்குகிறது. இது ஸர்வமத ஸம்மதமான கொள்கை. ஸத்யமும் இதுவே. கிறிஸ்துவின் ஸ்வானுபவச் செல்வப்புத்திரராகிய ஸெய்ன்ட்ஜான் என்பவர் தானெழுதியுள்ள கிறிஸ்து வேதத்தில் "In the beginning was the Word, the Word was with God, the Word was God" என்று எழுதியிருக்கிறார். இதைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தவர், இந்த உண்மையைப் பின்வரும் அருள் வாக்கால் வெளியிட்டிருக்கிறார்:—

(1) "ஆதியிலுள்ளதனாதியொன்றே
ஆதியனாதியுமவனேயாவன்
அனாதியாமவனாதியதாக
ஆதியிற்பிறந்ததுநாதந்தானே."

(2) "நாதமுநாதாந்தமுமொன்றே
ஆதியில்நாதமனாதியிலொடுக்கம்
ஆதியனாதிபோல்நாதமனாதி
ஆதியுநாதமும் அனாதிதானே."

இதனால் "ஆதியும் நாதமும் அனாதிதானே" என்ற உண்மையை முன்னம் உள்ளத்தில் கிரகிக்கவேண்டும். இதை தத்துவார்த்தமாய்ச் சொன்னால் சாமானிய ஜனங்களுக்குப் புத்தியிலேறாது; ஆகையால் ஆகமார்த்தமாக (தந்திர மார்க்கமாக) எடுத்துச்சொல்லி விளங்கவைப்போம். அது எப்படியெனில்,—

"ஆதியென்பது அம்மை;
அனாதியென்பது அப்பன்;
ஆதியிற்பிறந்தநாதம் பிள்ளை;
அம்மையும்பிள்ளையும் அப்பனே!"

"நூலைப்போல சேலை!" அதுபோல் "தாயைப் போல பிள்ளை." ஆனால் நூல் எங்கிருந்து வந்தது? பருத்தியிலிருந்து!—அல்லவா? ஆகையால் நூலும் சேலையும் பருத்தியைப்போல என்று சொல்ல ஐயமென்ன? பருத்தி, நூல், சேலை ஆகிய மூன்றும் எப்படி அபேதமோ அப்படியே அப்பன், அம்மை, பிள்ளை ஆகிய மூவரும் அபேதம். இப்படி அபேதமாயுள்ள திரிபுடிலக்ஷியத்தையே எல்லாம்வல்ல தெய்வமென்று ஸமயகோடிகளெல்லாம் அவரவர் ஸமயம் பற்றிக் கைகூப்பித் தொழுவது. "திரிபுடி லக்ஷியம்" என்பது திரிபுடி ரஹிதமாயுள்ளது. "திரிபுடிலக்ஷணம்" என்பது திரிபுடி ஸஹிதமாயுள்ளது. இப்படி மூன்றும் ஒன்றாய், ஒன்றில் மூன்றும் மூன்றில் ஒன்றுமா யிருப்பது தானே "தத்துவமஸி" மஹா வாக்கியத்தின் மறைபொருள் என்பர். ஆகையால் இந்த உண்மையைப் பற்றாது பற்றி (அதாவது விஷயப் பற்றுவிட்ட "நிர்விஷய மனத்தால் பற்றி"—

"தியானம் நிர்விஷபம் மநஃ" என்பது சுருதி வாக்கு) தியானயோக் ஸமாதியிலிருந்து பார்த்தால் மறைமொழி (வேதவாக்கு) என்பதும், பழமொழி (லோகவசனம்) என்பதும், ஒரு மொழி (குருவாக்கு அல்லது குருசொல்) என்பதும் உட்புகுந்து பார்ப்பவர்க்கு (யோகஸம்ய மஸித்திபெற்றவர்களுக்கு) ஒன்றே என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும். எப்படி யெனிலோ,—

"தத்துவமஸி" யென்கிற மஹாவாக்கியார்த்தமே (மறைமொழிப் பொருளே) லோகவழக்கில் உபாஸனையின் பொருட்டு, "ஸோமஸ்கந்தர்" என்கிற "அப்ப னம்மை பிள்ளை" மூவரும் ஒன்ருன நித்தியமங்கள மூர்த்தமாக விளங்கும். இதையே பின்னும் உலகுய்யப் பரங் கருணை மிகுதியால் அருட் திருமேனி பூண்ட பரமாசாரியரான ஸத்குரு (இப்படி) "இரு" என்று சின்முத்திரை சாதித்து நிர்விகல்ப ஸமாதியிற் "சும்மா விருக்கும்" வழிகாட்டி, மௌன முத்திரையால் (சநகாதி நால்வரைப் போல்) உள்ளுடம் புற்ருர்க்கு மௌனப் பிரசங்கம் செய்து மௌனதீக்ஷை யளிப்பர். இதையே நிர்வாணதீக்ஷைக்கு இன்றியமையாச் சாதனமாகச் சொல்வர். சாதகம், மௌன வித்தியால் 'மோனவுரு' வாதலாம்.—"என மிசை குயவனவன் கைப்பிடிக்கிசைந்து வணை திரிகை மண்ணுப், வானமிசை விரிசடையோன் கைப்பிடியில் அஹமு ம்வன் மயமேயாகி மோன வுருவானவொரு அதிர்சயங் கண்டுகொள் அன்பிலமுதே!" யென்பது ஸ்வாநுபவச் செல்வர் செப்பிய பூரண வாக்கு.

மோனவுருவுக் கப்பாலிருப்பது "அரு." அந்த அருவே மோனுதீதமான நித்த முத்த நிர்மல வஸ்து. அது எங்கும் என்றும் இருக்கிறது. தேசகால பரிச்சேதங் கடந்தது. அனுதியான அதுவிலிருந்துண்டானது ஆதி. ஆதியிலிருந்துண்டானது நாதம். ஆகவே "அது ஆதி நாதம்" என்பது மூன்றில் ஒன்றும் ஒன்றில் மூன்றுமாயிருக்கிற எல்லாம்வல்ல கடவுளைக் குறிக்கும். "அது ஆதி நாதம்" என்பதற்குப் பதார்த்தம் (காலாதீதமான) அதுவே ஆதி (காலமாகவும்) நாதம் (ஆகாசம் பிறக்கக் காரணமான சப்த தன்மாத்ரையினுல் தேசமாகவும்) இருக்கிறது என்பது பொருள்.

அதற்கு வாச்சியார்த்தம்:—தத்பத லக்ஷியமான "அது" துவம்பத லக்ஷியமான ஜகத்காரண பூதமான "நீ" யென்னும் ஆதிபுருஷனும், அந்த ஆதி புருஷனிற் பாதியான அர்த்தநாரியாகவும் (நாத வடிவாகவும்) இருக்கிறது.

"அது ஆதி நாதம்" என்பதற்கு லக்ஷியார்த்தம் என்னவெனிலோ, மோனுதீதமான நித்த முத்த சுத்த வஸ்துவாம் அமாத்ரை (அது) அகாரத்தை ஆதியாக வுடைய பிரணவப் பொருளாகவும் (ஓங்காரியாகவும்) ஜகத்காரணமாகிய பிரணவ நாதமாகவும் (ஆங்காரியாகவும்) அபேதமா யிருக்கிறது. பேதத்தில் அபேதம் எப்படிச் சொல்கிறது என்ருல், நெற்றிக் கண் திறந்து நித்தியவஸ்துவைச் சாக்ஷாத்கரித்தால். அப்பொழுது தானே தெரியும். அதற்கு முன் என்ன சொன்னுலும் தெரியாது. குருவருளை நம்பிக் குருமுகமாக விருந்துழைப்பவர்களுக்கு அதில் திடநம்பிக்கை யுண்டாகும்.

"அ-ஆ-ம்" = அகாரத்தை (ஸ்வரத்தை) நீட்டினுல் (ஆ) என்கிற உச்சத்தில் வரும்போது அதுதானுகவே ஆரோகண கதிவிட்டு அவரோகணமான உகாரத்தில் பிரவேசிக்கும். உகாரம் அந்தியத்தில் அநுஸ்வாரமான மகாரத்தில் ஒடுங்கும். மகாரம் மோனத்தில் லயிக்கும்; மேலேசொன்ன வியாக்கியானம் எல்லாம் இதில் அடங்கும். இந்த முக்கியார்த்தமும் "ஓம்" என்கிற பிரணவத்தில் அடங்கும். அப்பியாசத்தில் இந்தப் பிரணவம் தானே எல்லாமாக விரியும் குவியும்.

"ஓம்,"

"ஓம் எனச்சொல்வது பிரணவ மந்திரம்
ஓம் எனக்கொள்வது பிரணவப்பொருளேயே
ஓம் எனக்காட்டுமுறை விர்த்திக்ஷயலயம்
ஓம் எனக்குறிப்பர் காட்டுக்குறிகடந்த காரணன்
[தன்னையே"

என்பது ஸ்ரீ அகண்டானந்த ஸத்குருவாக்கு. இந்தப் பிரணவத்திலிருந்து பிறந்தது,—

"ஓங்காரம்."

"ஓங்காரமாவது விரியுங் குவியும்
அகாரம் விரியும் உகாரம் குவியும்
மகாரம் ஒடுங்கும் மோனமு மாகும்
அகார உகார மகாரமாய்நிற்பதுஓமதுவாமே."

இந்த ஓங்காரம் தானே பரம ஆஸ்தி. எல்லாப் பொருளும் இதிலடங்கும். இந்த ஓங்காரத்தை யறிந்தவர்தாமே அறிவுடையார். இவரே எல்லா முடையார்.

"அறிவுடையா ரெல்லாமுடையார்
அறிவிலா ரென்னுடையரேனு மிலர்."

இதனுண்மையை வற்புறுத்தவே அம்மையாம் தேவி பவானியா யிருந்து அப்பனுக்கு போக சுக மளித்து போக்கிய பாக்கிய மனுபவிப்பதை விட்டுப் புருஷவேஷம் பூண்டு விஷ்ணுவாகவும், "குரோதேசகாளி"—கோபாவேசத்தினல் காளியாகவும் அவதரித்து, நயபயத்தால் தன்னிற்பிறந்த தன் பிள்ளையாகிய மானிட ஜன்மத்தை யீடேற்ற வுழைக்கிறாள். நயபய மிரண்டிலும் வழிக்கு வராத துஷ்டர்களான துராத்மாக்களை "சமரேசதுர்க்கா" என்றபடி ஸம்ஹார சக்தியாக அவதரித்து அவர்களைக் கெடுத்த உபாதியின் பலத்தைக்கெடுத்து நாசஞ்செய்து அஹம்பாவத்தை யழித்துத் திரிமலம் போக்கித் தன்னறிவுச்சுடர்விளங்க அருட்பிரஸாதம் சாதித்து திருமுலைப்பாலளித்து ஞானஸம்பந்திகளாக்குவிக்கிறாள்.

இப்படி துர்க்காவேசங்கொண்டு என்னுரு வழித்துத் தன்னுருக்காட்டிப் பொன்னுருத் தந்த என்னம்மைக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்யப்போகிறேன்! அவளைப்போல் அக்கிரமத்தை யெதிர்த்துச் சமரில் வெல்ல எனக்குச் சக்தி யளிப்பாளாதலால், அவள் திருப்பாதமே கதியாக விழுந்துகிடக்கும் என்னை "ஐயகோ! பாவி! சந்நிதியிலிழுத்துச் சங்கடங்கள் பல் செய்தானே!" யென்று தேம்பித் தேம்பி யழும்படித் தவிக்கவிட்டது ஏன்? இந்தக் கேள்வி யெனக்கு குருவாரத்தன்று பிரஹ்ம முகூர்த்தத்தில் செவியதிரக் கேட்டது. இடியேறுற்ற நாகம்போல், திக்பிரமை கொண்டு "வேலுமயிலுந் துணையளித்த" வேதாந்த வேதியனைத் தொழுதழுதேன்.

குமரகுருபரனுப்வந்துவந்து என்னர்ச்சனையை ஏற்று அடியேனும் கடைத்தேறத் "தில்லைவா ழந்தணர் தம் அடியார்க்குமடியன்" என்ற அம்பலவாணன் திருவாக்கே பொக்க "தகப்பனைப்போல் பிள்ளை" யென்கிற லோகவசனம் பொருந்த "ஆண்டானடிமைக்கடிமை செயுமடியன் தானென்றுவந்தே" "வேண்டாதுவந்துழைக்க வேலு மயிலுந் துணை" யென்றவன் திருவடிபற்றித் தொழுதேன். "தகப்பன் சாமி" யாகிய அந்த "ஆசாமி"யும்,

"ஆறாறு மோராறும் அறுமுகனு மொருமுகமாய்
தோராறு மூவருராய்த் தேடுதற்கோ நீயொளித்தாய்!
ஈராறுயர் செவியாயிருந்திலையே காண்டற்கு!
வேறுருவேனயன்றி விருப்புற் றளிப்பதற்கு!"

என்று பெரியோர் அவனை வருந்திப் பாடியபடி 36-தத்துவங்களும் சேர்ந்து "ஒரு ஆறு" என்றுசொல்லும் அறுகோண வடிவழகனுகி, "ஆறுமுகங்களையும்" ஒரு முகமாய்"த் திருப்பிக்கொண்டு, திருத்தேர் கட்டினதுபோல, தசரதங்கள் நிறைந்த ஊர்கள் பல்வற்றில் (லோக வழக்கில்) மறைந்து கிடக்கக் கண்டேன்.

ஒளித்த "ஆசாமி"யைத் தேடிப் பிடித்து நடந்த அக்கிரமங்களை யெடுத்துக் காட்டி "ஈராறுயர்செவியாய்!" என்று திரிபுரங்களும் நடுங்க உறத்துக் கூவி "பூத முதலாகவே நாத

பரியந்தமும் பொய்யென்றெனைக்கர்ட்டிய'' அம்மைபேர் சொல்லி அந்த ஆளைப் பிடித்து இந்த அக்கிரமங்களைக் கண்டுங் காணுக் கண் படைத்த கந்தனே, இவைகளை யெல்லாம் கண்டு படியளக்காது நீ யெங்கு போயினை? யென்று வினவுவான் வேண்டி

" இருந்திலையோ காண்டற்கு!''

என்று குறைகூறி முறைபாடி அண்டம் அதிரப் பிண்டம் பொடிபடப் பொறுத்திருந் துரத்துரத்துக் கூவி யழைத்தேன். இவ்வளவுக்கும் வாராத விளையாட்டுப் பையன் "மனமுருகிக்கற்றுபோல்'' கைபிசைந்து "வேறுருனையன்றி விருப்புற்றளிப் பதற்கு!'' என்று உள்ள முருகக் கள்ளங் கரையக் கனவு நனவழிந் துழி நயந்துகூற, என்னப்பன், என்னய்யன், 'கண்ணப்பா நில்'லென்று கைபிடித்தீ வண்ணல் சேய், "என்னப்பா என்!'' என்று எழில்பொழிய வந்து நின்றான்.

"அய்யனே!, மெய்யனே! துய்யனே! பன்னிரு கையனே!'' எனப் பெரியோர் கரைந்துருகிப் பாடிய கந்தனைக் கண்டேன், கண்டேன், கண்ணாரக் கண்டேன்!

"தேருர்தேறுதற்குதேவிபராசக்தியுடன்
வாரார்முருகையன்வர்ணமயில் வாகனமேல்!''

என்று சித்த கணங்கள் கைகூப்பித்தொழ தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தார்கள். எங்கும் ஜயபேரிகை முழங்கியது. என் கவலைதீரக் கவிதீர்ந்ததென்று நிர்விசாரமா யிருந்தேன். இருந்தபடி யெழுந்தேன். இருந்தெழுந்தபடி யிஃதை யெழுதிவிட்டேன். "எளியாரை வலியாரடித்தால், வலியாரைத் தேய்வமடிக்கு !'' என்னும் பழமொழி தானே மறைமொழியாம் அம்மறை மொழியே குருமொழியுமாம். ஆகையால் "வேலுமயிலுந் துணை'' யென்று விருது கட்டிக் கொண்டு அக்கிரமக்காரர்கள் செய்யும் அட்டகாசங்களுக் கஞ்சாமல் "சத்தியமேவ ஜயதே நாந்ருதம்'' என்ற வேதவாக்குப் பொய்யாமல் நடப்பேன்; எனவும்,—"பொய்க்கால் நடைமெலிப் போலியர் உய்ர்வு'' தாழ்வுறக் கண்டதுபோலவே, "வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்''என்று எளியாரை வதைக்கும் வலியாரைத் தெய்வம் தண்டிக்கப் பார்ப்பேன்! தர்மம் தலையெடுக்கக் காண்பேன்! என்று அசரீரிவாக்கு அம்பரத்தில் முழங்கக் கேட்டேன்! "அரசன் அன்று கொல்லும், தெய்வம் நின்று கொல்லும்'' என்பது பழமொழி.

——(:o:)——

"Opus and Opera." or
The Principle of Co-operation.

" Co-operation is now used in the sense of combination or putting together of work. It was originally used in the sense of putting together of resources. The Latin words for Co-operation were *Opus* and *Opera*. According to the Ideal of the Co-operative Society it is not money that formed the foundation of good business but what was called *Opus* or resources. There was no exact equivalent of the word *Opus* in English. Credit was one thing but did not exhaust the whole of it. What was wanted was not exactly capital, but work, labour, resources, influence and all that."—Diwan Bahadur L. D. Swamikkannu Pillai, Registrar of Co-operative Credit Societies, Madras.

" If the system of Co-operation can be introduced and utilised to the full, I foresee a great and glorious future for the agricultural interests of this country."—The King Emperor at Delhi.

" Scotland by no means escaped the fate ordained for every country which is connected but not incorporated with another country of greater resources'—*Macaulay*.

Resource (from *re* again, and *Soudre* to spring forth) (1) That from which anything springs forth hence, that to which one resorts or on which one depends for supply or support ; dependence. (2) (Plural) means ; capabilities of support ; dependence. producing wealth, or to supply necessary wants, available means or capabilities of any kind.

——:-:——

"எத்தால் வாழலாம்? ஒத்தால் வாழலாம்!''
"கூட்டுறவுண்மை''

"பார்வையிரண்டுண்டுபஹிரகமுகமென்பர்
பார்வைபஹிர்முகம்பரந்தவுலகாராயில்
பார்வையகமுகமுள்ளுணர்வையோர்ந்துணரில்
பார்வையிரண்டுமொன்றுவதுணரார்புரிதவித்துழல்வாரே'.

—அகண்டானந்தம்.

அர்த்தம், அநர்த்தம் என இரண்டிருந்தாலும், அர்த்தத்தி லிருந்தே அநர்த்தம் பிறந்தது. அது எப்படி யெனில், வித்தையிலிருந்து அவித்தை யுண்டானது போலென்க—அறிவிலிருந்து அறியாமை யுண்டானது போலெனினும் பொருந்தும்.

அறிவின்றி அறியாமையில்லை. அப்படியே அர்த்தமின்றி அநர்த்தம் இல்லை. அர்த்தம் வார்த்தையை ஒட்டினது என்றும் வழக்கத்தை யொட்டினது என்றும், வார்த்தை வழக்கம் என்கிற லக்ஷணங்களை விட்டு லக்ஷியமாத்திரமாய் நிற்கும் நித்தியப்பொருளாகிய உண்மையான அர்த்தம் என்றும் மூவகைப்படும். இவற்றில் முதலிரண்டும் (1) பதார்த்தம் என்றும், (2) வாச்சியார்த்தம் என்றும் சொல்லப்படும். இவையிரண்டும் காலத்துக்குக்காலம் மாறுபடக்கூடிய வாதலால் அநர்த்தம் என்கிற வகையில் சேர்ந்ததாம். மூன்றாவதாகிய லக்ஷியார்த்தம் உண்மைப் பொருளையே குறிப்பதால் அது காலதேச மாறுபாடுகளால் மாறுபாடடைந்தாது எப்போதும் தானேதானாயிருக்கும் நித்தியார்த்தத்தையே குறிக்கும்.

"கஞ்சி வரதப்பா" என்றால் அதற்குப் பதார்த்தமும், வாச்சியார்த்தமும் வேறு வேறுயுரைக்கலாம். ஆனால் திருவருட் பிரஸாத வள்ளலாகிய காமாக்ஷி ஸமேதரான ஏகாம்பர நாதராயினும், தேவாதி தேவனான வரதராஜப் பெருமாளாயினும் சரி, லக்ஷியார்த்தம் ஒன்றே. இதுபோல் வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும், வாச்சியங்களுக்கும், சாதக, சாதன விசேஷம் பற்றி அர்த்தம் வேறுபடும். "பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல." ஏனெனில், "கால வகையினானே"—காலத்துக்குத் தக்கபடி அநுஸாரணை யெப்படியோ அப்படிப்போல் பதார்த்தமும், வாச்சியார்த்தமும் மாறுபடும். ஆகையால் 'பழையன'—பழமையான அர்த்தம் 'கழிதலும்', 'புதியன'—புதுமையான அர்த்தம் 'புகுதலும்' 'வழுவல'—இழுக்கில்லை யென்று சொன்னார் இலக்கியம் (லக்ஷியம்) கண்டதற்கு இலக்கணம் (லக்ஷணம்) இயம்பும் புலவர்.

"கற்கக் கசடற"

திவான் பஹதூர் எல். டி. ஸ்வாமிக்கண்ணுபிள்ளையவர்கள், உயர்ந்த உத்தியோகத்திலிருப்பவரன்றிப் பிழையைறக் கற்றபண்புடையாளர். ஆகையால் அவர் எதைத் தொட்டாலும் அரை குறையாகக் கற்றுச் 'செப்படி' வித்தைக்காரன் போல் பார்ப்பவர் புலனை மயக்கிப் பிரமாதம் விளைத்து விட்டதாகக் காட்டும் ஜாலவித்தை செய்ய நினைப்பவரில்லை. "கற்கக் கசடற" என்பதைக் கடைப்பிடியாகக் கொண்டு பாலியம் முதல் கல்விகற்று வந்தவர். இங்கே 'கல்வி' யென்றால் என்ன? என்பதற்குப் பொருள் கூறவேண்டிய அவசியமாக விருக்கிறது. ஏனெனில் A. B. C. D. என்கிறப் பட்டப்பேர் பெறுவதெல்லாம் கல்வி யாகாது. கல்வி கற்றதற் கறிகுறியாகக் கொடுக்கும் சின்னங்களையே கல்வியாகக் கொள்ளக்கூடாது. பின்னை 'கல்வி' யென்றால் வேறு என்னதான் அர்த்தம்? எனில், ஔவைப்பாட்டி சொல்லி யிருக்கிறதைக் கேளுங்கள்.

"கற்றதோர் கல்வியும் மனப்பழக்கம்"

என்று சொல்லியிருக்கிறாள் ஔவையார். அவருடன் பிறந்தவரான திருவள்ளுவரும்

"கற்றதனாலாயபயனென்கொல்வாலறிவன்
நற்றாள்தொழா அரெனின்."—திருக்குறள்.

என்று சொல்லியிருக்கிறார். வாலறிவன் நற்றாள் எது? "பூத முதலாகவே நாத பரியந்தமும் பொய்" என்றேற்பட்ட மாயாசம்பந்தமான பூத தத்துவக் கூட்டங்களைத் தள்ளி, நாத முதல் நாதாந்தம் வரையிலுள்ள நித்திய தத்துவ நிலையெதுவோ அதையறிந்து நிர்விஷய மனத்தால் பற்றுதலே "வாலறிவன் நற்றாள் பற்றுதலாம்."

இந்த "மனப்பழக்கம் அமையப் பெற்றவர் யாவரேயாயினும் அவர் யோக புருஷனேயாம். ஏனெனில் மாறுபாடுகளுக்கெல்லாம் காரணபூதமாயிருக்கிற சித்தவிருத்தியை நிரோதஞ்செய்து தன் மனத்தைத் தானே யடக்கியாள வல்லவன் யாரோ அவனே யோகபுருஷன். மற்றவர்களெல்லாரும் கர்த்தா போக்தாவென்று சொல்லிக்கொண்டு கர்மத்தைச் செய்து கர்ம வலையிற்சிக்கிக் கர்மத்தைக் கட்டிக்கொண்டழுகிறவர்களாம். இவ்வளவும் இங்கே சொல்லவந்தது ஏனென்றால், திவான் பஹதூர் ஸ்வாமிக்கண்ணு பிள்ளை சம்பளத்துக்குழைக்கிற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தராயினும், சம்பளத்தையும் ஸர்க்கார் உத்தியோகத்தையுமே பிரதம ஸ்தானத்தில் வைத்துப் பூசிக்காமல் தொட்ட விஷயத்தை முட்டற ஆராய்ந்து முடிவுகண்டுழைக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவர் இதையவர் பலதடவைகளில் காட்டியிருக்கிறார். பிப்ரவரி௴ 6வ- செவ்வாய்க்கிழமை சாயந்திரம் பச்சையப்பன் மாளிகையில் கூடிய ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் அவர் "ஐக்கிய நாணய பாங்கி" யென்று ஏற்படுத்த வேண்டியதன் உத்தேசத்தைக் குறித்துப் பேசும்பொழுது, இந்த விஷயத்தில் தலைப்பேர் முகப்பின்கீழ் அச்சிட்டுள்ள உண்மையைக் கண்டுபிடித்துச் சொன்னது நமக்கு அருமையிலும் அருமையாயிருந்தது. ஏனெனில் "எத்தால் வாழலாம், ஒத்தால் வாழலாம்!" என்கிற இந்த விஷயத்தைப்பற்றி ஸர்க்கார் மிஸ்டர் நிகால்ஸனைக் கொண்டு விசாரிக்கச்சொன்ன காலம் முதல் நாம் இதில் சிரத்தைபூண்டுழைத்ததுண்டு. காலஞ்சென்ற திவான் பஹதூர் எஸ். ஸ்ரீனிவாஸராகவ ஐயங்காரவர்களுடைய சாதகத்தைக்கொண்டு (Raiffeisen) ரபேஸன் என்பவர் கண்டுபிடித்து அநுஸரணைக்குக் கொண்டுவந்த கூட்டுறவுநாணயக் கொள்கையைப்பற்றி நாம் ஆத்திர ஆலோசித்து இந்த 'விவேகசிந்தாமணி'யில் விஸ்தாரமாயெழுதியிருக்கிறோம். குடிகாரனைக் கண்டால் குடிகாரனுக்குக் கொண்டாட்டம் பிறப்பதுபோல், "கோஆபரேஷன்" என்று சொல்லும் உண்மைத்தத்துவத்தின் இரகஸியத்தை யறிந்தவர் ஒருவர் அதைச் சிறிது வெளியிட்டுக்காட்ட நமக்கு உள்ளத்து உவகைமேலிட்டு மனக்கிளர்ச்சியை யுண்டுபண்ணிற்று.

இந்த அவஸரத்தில் நமது நண்பர் ஒருவர் நமது சக்ரவர்த்தியார் சொல்லிய சில மொழிகளுக்கு அர்த்தம் கேட்க, "கூட்டுறவுண்மை" (the Principle of Co-operation) என்கிற விஷயத்தையே யெடுத்துக்கொண்டு நமது கருத்தை வெளியிடக் கருதினோம். "கோ-ஆபரேஷன்" என்னும் இங்கிலீஷ் வார்த்தையை ஐக்கியபத்தியமில்லாமல் ஐக்கியமத்தியம் மட்டுமுள்ள—அதாவது மனப்பொருத்தமின்றி ஜனப்பொருத்தமட்டுமுள்ள கூட்டுத்தொழில் வகையில் உபயோகித்துவந்தாலும் அதன் உண்மையான அர்த்தம் அது வல்லவென்று சொன்னார். லத்தீன் பாஷையில் அதற்கீடானவார்த்தைகள் "*Opus* and *Opera*" என்று சொன்னார். அதன் உட்கருத்தைத் தமிழில் "எத்தால் வாழலாம், ஒத்தால் வாழலாம்" என்னும் பழமொழிபதத்தால் நன்றாகத் தெரிவிக்கிறது. 'வாழ்வு' என்பது இகபரமிரண்டுக்கும் பொது. வாழ்வுக்குச் சாதனமென்னவெனில், 'ஒத்திருத்தல்'. இருத்தலில் உழைத்தலும் அடங்கும். ஆகையால் "ஒத்தால் வாழலாம்" என்றதனால், 'அஹம் புறம்' இரண்டும் ஒத்தால்' 'வாழலாம்'—'வயிற்று வளர்ப்பு முதல் முத்திவீடெய்தல் வரையில் உள்ள புருஷார்த்தங்கள் நாலும் பெற்று வாழலாம்.

"தாழ்விலா வாழ்வெனக்குத் தாழாமல் தந்தவனைத்
தாழாமற்றாழ்ந்துநான் தாள்தொழுவதென்னாளோ!"

என்றார் ஒத்துவாழக் கற்ற உத்தமர். ஆகையால் "*Opus* and *Opera*" என்றுள்ள கூட்டுறவுண்மைச்சங்க லக்ஷியம் (the Ideal of Co-operative Society) பணமல்ல.

"நாடெல்லாம் வாழக் கேடொன்று மில்லை"

என்பது கூட்டுறவுண்மைச்சங்க லக்ஷியத்தின் லக்ஷணமாம். அதைவிட்டு ஏழை எளியாரை மோசம்செய்து, பத்மாஸுரனைப்போல் யார் தலையில் கையைவைத்தாலும் அவன் பஸ்மமாகப் போகவேண்டுமென்று ஊரைக் கெடுத்துக் காசைச்சேர்த்து, கர்வம் தலைக்கேறிக் கெடுவது கூட்டுறவுண்மைச்சங்க லக்ஷண மில்லை. "தீவினைவிட்டீட்டல் பொருள்" ஆதலால், அர்பத்நட் வியாபாரமாக பாங்கிவைத்து ஊரார் தலையில் கையைவைக்காமல், தன்னைக் கொடுத்து பொன்னைத்தேடி, பொன்னைக்கொடுத்து புண்யத்தைக் கட்டிக்கொள்வதுதான் கூட்டுறவுண்மைச்சங்க லக்ஷியத்தின் லக்ஷணமாம். இதையே முத்திவழியில் "ஸாதுசங்கம்" என்று சொல்லுவர் பெரியோர்.

"கூட்டுறவுண்மைக்கு" இன்னொரு முக்கிய லக்ஷணமென்னவெனில், மூன்று "தி"காரமும் ஒத்துச் சேரவேண்டும். அதாவது, புத்தி, யுத்தி, சத்தி, யென்கிற மூன்றும் ஒத்து (அப்பிலுப்புப்போல் தாதாத்மியமாகச் சேர்ந்து) ஐக்கியபத்தியமாக (கூடும் பக்குவமாக)க் கூடல் வேண்டும். இந்த மூன்று "த்தி"யும் ஐக்கியபத்தியமாகச் சேர்ந்தால் அறம், பொருள், இன்பம் என்கிற மூன்றையும் பயக்கும். அஃதன்றி இம்மூன்றின் அனுபவ பூரணமே ஐக்கியபத்தியத்தால் (கூடும் பக்குவத்தால்) "முத்தி." மூன்று 'த்தி'. சேர்ந்ததான பிரவிருத்தி பூரணத்தில் நிவிருத்திவித்தியாம் முத்தியைக் கொடுக்கும்.

"ஈதலறம், தீவினைவிட்டீட்டல் பொருளெஞ்ஞான் [றுங்
காதலிருவர் கருத்தொருமித்—தாரவு
பட்டதேயின்பம் பரனைநினைந்திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு"

என்றுராதலால் புத்தியினால் அறமும், யுத்தியினால் பொருளும், புத்தியுத்தியின் ஐக்கிய பத்தியத்தாலுண்டாகுமோர் (யோகஸம்யம) சத்தியால் இன்பமும் (ஊரோடொத்து வாழ்தலாம் இன்பசுகமும் இதையே 'Public Spirit' என்பர்,) சித்திக்கும் இவ்வளவும் விசித்தித்த அளவில் இம்மூன்றைச் சாதனமாகக் கொண்டு இவை மூன்றின் சமஷ்டியோகமாகிய "பேரின்பவீடு" என்கிற "spiritual character" சித்திக்கும். இந்த ஆத்மலக்ஷணமாகிய திரிகுணாதீதத்திலிருந்து திரிகுணங்களையும் அடக்கிவாழ்வதே வாழ்வன்றி மற்றதெல்லாம் வாழ்வல்ல. ஏனெனில் அவை வாழ்வை யளிப்பதுபோல் காட்டி தர்மராஜாவான காலன்வந்த வேளையில் தாழ்வையளிக்கும். யமனுக்கஞ்சா மார்க்கண்டன் வாழ்வே வாழ்வு. காலனைக் காலாலுதைத்தவனைப் பிரவிருத்தி மார்க்கம் பற்றிச் சேவிப்பதே கூட்டுறவுண்மைக் கொள்கையாம். ஆகையால் வேதாந்தபரமான இந்த உண்மைக் கொள்கையை ஐயந்திரிபற ஆராய்ந்து சித்தாந்த முடிவாகச் சாதிக்க வேண்டும்.

சாதனையின்றிச் சாதிப்பாரில்லை யாதலால், ஸ்வாமிக்கண்ணு பிள்ளையவர்கள் கண்ணுள்ள ஸ்வாமியாகவே யிருப்பது இவ்விராஜதானி ஏழை ஜனங்கள் செய்த புண்ணியம் தான். ஏழைகள் பிழைக்கக் கூட்டுறவுண்மையைப் போல் வேறு சாதனமில்லை. இந்தக் கூட்டுறவானது "காரணகுரு காரியகுரு" கதையாகக் காசு பணம், பேர் கீர்த்தி, சீர் செல்வாக்கு என்கிற காரியசாதன மட்டும் பற்றியதாக வின்றி, ஈவிரக்கம், தயவு தாக்ஷண்யம், தெருள் அருள் என்கிற காரண சாதனங்களும் பற்றியதாகவிருக்கவேண்டும். காரணத்தைப்பற்றிக் காரியமாக வேண்டுமேயன்றி காரியத்தைப் பற்றிக் காரணத்தைபிழுத்தால் அது கைக்கு அகப்படாது.

இப்படி காரணகாரிய தோரணையறிந்து கர்மதர்ம ரஹஸியம் பற்றி யுழைப்பதே "*Opus* and *opera*" என்று சொல்லும் கூட்டுறவுண்மைச் சங்க லக்ஷணமாம். ஆகையால், "எத்தால் வாழலாம் தம்பி?" என்றால், "ஒத்தால

வாழலாம்!" என்பதை ஏழை எளியவர்கள் உள்ளபடி யுண்மையாக்க் கடைப்பிடித்து உள்ளத்தில் கிரஹித்து ஏழைகள் தலையில் கையை வைத்துப் பிழைக்கும் பத்மாஸுரர்கள் கையிலகப்பட்டுக் கொள்ளாமல், தங்களுடைய கூட்டுறவுண்மைச் சித்தாந்த அழகிலிருந்துண்டான சத்தியைக் கொண்டு அவர்கள் பேராசைமோகத்தில் தம் தலையில் தாமே கைவைத்துக் கெட்டழியும்படி செய்ய வேண்டும்.

புத்தி யுத்தி சத்தியினாலாவது முரட்டுத் தனத்தாலும் குருட்டு பலத்தாலும் இருட்டு வழியாலும் முடியாது. ஆகையால் நமது சக்ரவர்த்தியாகிய மாக்ஷிமை தங்கிய ஜார்ஜ் அரசர் டில்லி முனிசிபாலிடியார் வந்தனப் பத்திரமளித்ததற்குச் சொல்லிய பதிலுரையில் கண்ட ஓர் வசனத்தையே கூட்டுறவுண்மைக் கொள்கையாளர் எல்லோரும் நாதகீதம் நிறைந்த வேதவாக்காகக் கொண்டுழைக்க வேண்டும். அதில் மறைந்து பொதிந்துகிடந்த வுண்மையை வெளியிடவேண்டியே இவ்வளவு விஸ்தாரமாக விரிவஞ்சாது தெளிவுறப் பொருள் விளங்குவதே முக்கியமென்று வியாக்யானம் செய்தெழுதலானோம். தசரதர் போலும் நமக்கு வாய்த்த சக்ரவர்த்தி யவர்களின் ஒப்பற்ற வாக்கு இது:—

"கூட்டுற வுண்மைச் சங்க ஏற்பாடு முற்றும் பிரயோஜனார்த்தமாக அனுஸாரணைக்கு வருமானால்,—(அந்தக் கொள்கையின் அப்பியாஸ முதிர்ச்சியினால்)—'வரப்புயர" என்று வாழ்த்தின ஔவையார் வாக்குப்போல்,—விபவசாயிகளுக்கு மஹத்தான திவ்ய யோகக்ஷேமங்கள் உண்டாகுமென்று நான் தீர்க்க தரிசனத்தால் உண்மை யுணர்ந்து சொல்கிறேன்"—என்று ரிஷிவாக்குப்போல் பிரஜானுகூலனான பாரத மன்னன் திருவாக்குத் தந்ததற்காக "குடியுயரக் கோனுயர" வென்று நாமெல்லாரும் கூட்டுறவுண்மையின் மஹத்துவத்தை யுணர்ந்து ஒத்து வாழக்கற்று "அரசன் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி" யென்று அவர் வழிபற்றி நடந்து அவரைத் திரிகரண சுத்தியாக வாழ்த்துவோமாக.

ஓம்தத்ஸத்.

LITERARY PIRACY.

விஷயத் திருட்டு.

——:-:——

இப்பொழுது தமிழ்ப்பத்திரிகைகள் பல வெளிவந்து உலாவுகின்றன. பத்திரிகை விருத்தியானால் தேசத்துக்கு நல்லதுதான். ஆனால் "மீசை முளைத்தவனெல்லாம் ஆண்பிள்ளையல்ல: புடைவை கட்டினவளெல்லாம் பெண்டாட்டியல்ல" என்று ஒரு வசனமுண்டு. அதுபோல் காகிதத்தில் அச்சிட்டு வெளிப்படுவதெல்லாம் பத்திரிகையாகாது. பத்திரிகா தர்மம் என்னவென்றால், பத்திரிகாசிரியர் தானறிந்த அறிவுவிர்த்திக்குச் சாதகமான விஷயத்தைப் பிறரறியத் தெரிவிக்கவேண்டி அதற்கு ஒரு சாதனம் வேண்டுமாகையால், கால விசேஷத்துக்கேற்ப, பத்திரிகைகளை அச்சாதகமாக உபயோகிப்பது பத்திரிகாதர்மமாம்.

இப்பொழுது பத்திரிகை போடுவது பிழைக்கும் வழிதேடவன்றி பத்திரிகாதர்மத்தை யனுசரித்தல்லவென்பது வரவரப் பிரத்தியக்ஷமாய் ஏற்பட்டு வருகிறது. பத்திரிகைகளிலிருந்து விஷயத்திருட்டு நடப்பது கூடாதென்றே நமது விவேகசிந்தாமணியைப் புஸ்தகரூபமாகப் போட்டு அதன் காபிரைட் சுதந்தரத்தையும் ஆதிமுதற்கொண்டே இரண்டு ரூபாய் கொடுத்து ரிஜிஸ்தர் செய்தோம். ஆனால் இவ்வுலகில் சட்டமும் திட்டமும் யோக்கியருக்கேயன்றி, "வல்லான் வகுத்ததே வழி" யென்று போகிறவர்களுக்குசட்டதிட்டம் இருந்தும் இல்லாததுபோல்தான். இப்பொழுது வெளியாகி வருகிற பத்திரிகைகளில் "பெத்தப்பேர்" படைத்த பல, விவேகசிந்தாமணியிலிருந்து விஷயங்களைத் திருடிப்போடக்கூசுவதில்லை. "ஐயா, இப்படி கடைத்தேங்காயை யெடுத்து வழிப்பிள்ளையாருக்கு உடைக்கலாமா?" என்று கேட்டால் "நான் அப்படித்தான் செய்வேன், நீ வேணுமானால் கோர்ட்டுக்குப்போய் ஒரு கைபார்;" என்கிறார்கள். அசத்துக்களோடு அழிவழக்காட யாரால் முடியும்? ஆயினும் பெத்தப்பேரும் பி.எ. பட்டமும் முழங்க முழங்கப் "பத்திராதிபர்" என்று பேர் வைத்துக்கொண்டு தமிழ் தெரியாத தமிழ்ப்பத்திரிகைபோட வந்த மேதாவிகள் சிலர் "வல்லான் வகுத்தது வாய்க்கால்" என்று சிலகாலம் இருந்த இராஜ்ய நீதியைக்கொண்டு விவேகசிந்தாமணியிலுள்ள விஷயங்களைத் திருடிப்போட்டும், அனுமதியில்லாமலே

372

ந்தச்சிட்டும் அக்கிரமம் செய்ததனுல், அந்த துர்வழக்கம் எங்கும் பரவி விட்டது. இப்பொழுது கைக்கு வந்த "இஸ்லாம் நேசன்" என்னும் பேர்பூண்ட "மதுராவில் மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஓர் இனிய தமிழ்ப்பத்திரிகை" அதன் ஜனவரி மாசத்துச் சஞ்சிகையில் 150, 151,152–வது பக்கங்களில் "தாழ்ப்பாளில்லாத கதவு" என்று ஒரு விஷயத்தை யெடுத்து அச்சிட்டுவிட்டு, அது "விவேக சிந்தாமணி" யிலிருந்தெடுத்தது என்று வெளியார்" கருதக்கூடுமென்று நினைத்து "விவேகபோதகன்" எனப் பெயர்மாற்றிப் பிரசுரம் செய்திருக்கிறது!

அந்த விஷயம் விவேகசிந்தாமணி 5வது வாலியம் 3–வது நெ. 1886 ஹூ ஜுலை மீ த்துச் சஞ்சிகையில் 92–93–வது பக்கங்களில் "சிறுவர்க்கான பக்கம்" என்கிற தலைப்பின் கீழ் "விவேக சிந்தாமணியை வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுமிகளுக்காக எழுதப்பட்டது" என்று குறித்து அச்சிட்டுப் பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதில் "பெண்டாட்டி" யென்றிருக்கிற வார்த்தையை மாற்றி "மனைவி" யென்று போட்டு, "போச்சு" என்று சிறுவர்வழக்காய்க் குறித்துள்ள வார்த்தைய "போயிற்று" என்று இலக்கண வழக்காக மாற்றிருக்கிறது. இதைத் தவிர "பிறகு தனக்குள் தானே" யென்று இரண்டு வார்த்தைகள் நூதனமாய் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம் மாறுதல்களைத்தவிர வேறு யாதொரு வித்தியாஸத்தையும் காணும். விவேகசிந்தாமணி வாசித்துவந்த சிறுவன் ஒருவன் இதை நமது பார்வைக்குக்கொண்டு வர அவனுக்கு வந்தனம்புரிந்து இந்த அக்கிரம அநியாயத்தை யாவரும் அறிய வெளியிட்டிருக்கிறோம். இந்த அக்கிரமம் எத்தனை நாளைக்கு அடுக்கும்? விவேக சிந்தாமணியில் வந்த பின்வரும் விஷயத்தை முஸ்லிம் நேசன் பத்திராதிபர் தமது பத்திரிகையில் போட்டிருக்கும் சமர்த்தைப் பாருங்கள்:—

"தாழ்ப்பாளில்லாத கதவு."

"ஒரு குடியானவனுடைய வீட்டுக்கொல்லையைச் சுற்றிலும் ஒரு பூனைகூட நுழைய முடியாதபடி வேலி யடர்த்தியாய்ப் போடப்பட்டிருந்தது. அந்த வேலிக்கப்புறம் ஒரு வயல் வெளியுண்டு, வீட்டுக் கொல்லையிலிருந்து அந்த வயல் வெளிக்குப் போகும்படி ஒருகதவு வைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தக் கதவின் தாழ்ப்பாள் துருப்பிடித்து ஒடிந்து போய் விட்டது. அதனுல் அந்தக் கதவைப் படியமூட முடிகிறதில்லை. குடியானவன் வெளியில் போகும்பொழுதெல்லாம் அந்தக் கதவை மூடிக்கொண்டு போவான். மற்றவர்கள் அவ்வளவு சிரத்தையாய் மூடுகிறதில்லை; அல்லவென்று மூடியு மென்ன; மூடினவுடனே ஒரு காற்று வந்தால் கதவு திறந்து கொள்ளும். இப்படியாக அந்தக்கதவு ஒரு தாழ்ப்பாளின்றிக் காற்றில் அலைந்து கொண்டிருந்தது.

"இதனுல் கொல்லையில் இருக்கவேண்டிய கோழிகளெல்லாம் வயல் வெளிக்குப்போய் விடும். வயல் வெளியில் மேய்கிற ஆடுமாடுகளெல்லாம் கொல்லையில் நுழைந்து அங்குள்ள செடி செத்தை மேயவரும். வயல் வெளியில்போன கோழிகளை மடக்கி வந்து கொல்லையில் விடுவதிலும், கொல்லையில் மேய வந்த ஆடு மாடுகளைத் துரத்திக்கொண்டுபோய் வயல் வெளியில் விடுவதிலுமே அந்தக் குடியானவனுடைய குழந்தைகளுக்குப் பாதிப்பொழுதும் போய்விடும்.

"ஒரு தாழ்ப்பாளை வாங்கிப் போட்டால் மெத்தச் சௌகரியமாயிருக்குமென்று அந்தக் குடியானவனிடத்தில் அவன் [மனைவி] [விவேகசிந்தாமணியில் 'பெண்டாட்டி' யென்று இருக்கிறது] எத்தனைதரம் சொன்னாலும் அவன் "அடி போ! போ!! பைத்தியக்காரி! அதற்குக் கால் ரூபா அவிழ்த்துக்கொள்ளணுமே; முழுகிப் போன தென்ன? இந்தப் [பசங்களுக்குக்] கோழிகளை மடக்குவதும் ஆட்டை மாட்டைத் துரத்துவதும் ஆகிய இந்த வேலையைப் பார்க்கிலும் வேறு என்ன ஒடிக்கிற வேலை?" என்று சொல்லி வந்தான். கதவும் தாழ்ப்பாளில்லாமலே இருந்தது.

"ஒரு நாள் கொல்லையில் கட்டியிருந்த இளங்கன்று கட்டை அறுத்துக் கொண்டு கொல்லைக் கதவைத் திறந்துகொண்டு வயல் வெளிக்குப்போய் அப்படியே அடுத்த காட்டில் மேய ஓடிப்போய் விட்டது. கன்றுக்குட்டி காணுமற் போகவே அதைத் தேடிப்பிடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். தொழுவத்தில் கட்டியிருந்த ஏர்க்குட்டையும் இந்தச் சந்தடியில் கன்றின் பின்னே யோடிப்போய் விட்டது.

"குடியானவனுடைய மனைவி பொரி பொரித்துக்கொண்டிருந்தாள். அவளும் அதைவிட்டுக் கன்றுக்குட்டியைத் தேடிப்போன தன் புருஷன் பின்னே யோடினுள்.

"அவளுடைய பெண் கூழ்ப்பானையைத் துழாவிக் கொண்டிருந்தாள். அவளும் அதைவிட்டுத் தன்னுடைய தாயின் பின்னே போடினள்.

"குடியானவனுடைய வேலையாளும் பிள்ளைகளும் இவர்கள் பின்னே ஓடத்தலைப் பட்டார்கள். இப்படியாக எல்லோரும் தலைகால் தெரியாமல் அலங்கோலமாய்க் காட்டுக்கு ஓடும்போது அந்த வேலையாள் அதிக ஆத்திரத்துடனே ஒரு வேலியின்மேல் தாவிக் குதித்தான். குதிக்கையில் கணுக்கால் சுளுக்கிக் கொண்டது. எழுந் திருக்க முடியவில்லை. கன்றுக் குட்டியைத் தேடுவதை விட்டு விட்டுக் குடியானவனும் பிள்ளைகளுமாக அந்த ஆளைத் தூக்கித்தோளில் வைத்து வந்து வீட்டிலிறக்கினர்கள். அவனுக்கு உபசாரம் செய்யும்படி வீட்டுக்காரியும் பெண்ணும் பின்னே வந்தார்கள்.

"வீட்டுக்கு வந்து பார்த்தவிடத்தில் பொரியெல்லாம் தீய்ந்து போய் விட்டன. பொரி பொரித்த இடத்துக்குச் சமீபத்திலே கொடியில் குடியானவனுடைய அங்கவஸ்திரமும் குட்டையும் இருந்தன. அவையிரண்டும் காற்றில் அலைந்து பொரி பொரித்த அடுப்பின் நெருப்புப்பற்றி எரிந்து பஸ்மமாகி விட்டன. கூழ்ப்பானை காய்ந்து பொங்கிப்போய்விட்டது. தொழுவத்திலிருந்த மாட்டையுங் காணவில்லை. அந்த மாடு ஓடுகிற அவசரத்தில் அதன் பக்கத்தில் கட்டியிருந்த ஒரு ஆட்டுக்குட்டியை எட்டி உதைத்தது. ஆட்டுக் குட்டியின் கால் ஒடிந்து நொண்டியாகி விட்டது. கால் சுளுக்கிக் கொண்ட ஆள் இரண்டுவாரகாலம் யாதொரு வேலையும் செய்ய உதவாமல் போனதுமன்றி அவனுக்கு இவர்களே சோறு கொடுத்து அவன் நோய் இலகுவாகிறவரையில் இன்னொரு ஆளைக் கூலிக்குப் பேசிவைக்க வேண்டியதும் ஆயிற்று.

"பொரி தீய்ந்து போனதையும் அங்கவஸ்திரம் எரிந்துபோனதையும் பார்க்கவே குடியானவன் தன் மனைவியை நன்ருகத் திட்டினன். காய்ந்து வழிந்து போன கூழ்ப்பானையைப் பார்த்த வுடனே பெண்ணைப்பார்த்து, "தடிக்கழுதே" யென்று முறுமுறுத்தான். [பிறகு தனக்குள்தானே,] † "கன்றுக்குட்டி [போயிற்று,] ஆட்டுக்குட்டி நொண்டியாயிற்று, மாடு [போயிற்று,] வேலையாள் வேலையோடு கூலியும் [போயிற்று,] அங்கவஸ்திரம் [போயிற்று,] குட்டையும் [போயிற்று,] பொரியும் [போயிற்று,] கூழும் [போயிற்று;] என் போயிற்று? கால் ரூபாய்த் தாழ்ப்பாள்போடாத படியாலல்லவோ "காணிச் சோம்பல் கோடி நஷ்டம்" என்று, அவன் அதிக வருத்தமுற்றுச் சொல்லிக்கொண்டான். இவ்வளவும்பட்டபின்பு தான் அவனுக்குப் புத்திவந்தது. காணிச்சோம்பல் கோடிநஷ்டம்: இச்சிறுவரியிலடங்கிய உண்மையை யறிய அவ்வேழைக் குடியானவன் எவ்வளவு விலை கொடுத்தான் பாருங்கள். அவனுதாரணத்தைக் கொண்டு தெளிந்து நடக்கத் தப்பினல் நாமும் இப்படித்தான் சமயத்தில் ஒன்றுக்குப் பத்தாக விலை கொடுத்து அறிய வேண்டிவரும்.

* "விவேகபோதகன்."

"* விவேக சிந்தாமணி யென்னும் ஒரு பத்திரிகை யிருப்பதால் அப்பெயர்போடும் பக்ஷத்தில் இவ் விஷயம் அப்பத்திரிகையினின்றும் எடுக்கப்பட்டதென்று கருதக்கூடுமென நினைத்துப் பெயர் மாற்றப்பட்டது.—ப. ர்."—(இஸ்லாம் நேசன்.)

:-:

The People's Governor.

நமது சென்னைப் புதிய கவர்னர் லார்ட் கார்மிகேல்.

:-:

ஸர் ஆர்தர் லாலி 5-வருஷம் 7-மாதம் சென்னை இராஜதானி கவர்னராயிருந்து சென்ற நவம்பர் மீ 3-உ யன்று தமது உத்தியோகத்தை புதிய கவர்னரிடம் ஒப்புவித்தார். இவர் பேர் ஸர் டேவிட் தாமஸ் கிப்ஸன் கார்மிகேல். இவர் கவர்னர் உத்தியோகத்துக்கு வந்தவுடன் டில்லி தர்பாருக்குப் போகவேண்டி வந்தது. அங்கிருந்து திரும்பிவந்து இன்னும் இரண்டு மாசம் ஆகவில்லை. அதற்குள் இவர் ஜனங்களுடைய மனதைக் கொள்ளைகொண்டு விட்டார். புது வருஷப் பிறப்பன்று இவருக்கு பாரன் கார்மிகேல் என்கிற பட்டம் கிடைத்தது. இவர் மிகவும் சமரஸ சுபாவமுடையவர். விஷயங்களை நேரில் கிரகித்துக்கொள்ளும் சக்தியுடையவர்; கிராகிய சக்தியோடு ஏழைகளுக் கிரங்கும் சுபாவ முடையவர். ஏழைதன் தன்னைத் தேடி வாட்டுமென்று ஆலமரத்தடியி

[†] இந்த வார்த்தைகள் விவேகசிந்தாமணியில் இல்லை. [போயிற்று] என்பதற்கு 'போச்சு' என்றிருக்கிறது.

லிருந்து தர்பார் செய்பவரில்லை. ஆனால் ஏழைகளைத் தேடிக்கொண்டு அவர்களிருக்குமிடம் போய் அவர்களுடைய குறை நிறைகளைத் தாமே நேரிலறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்கிற கருத்தும், அக்கருத்துக் கிசைந்த குணமும், குணத்துக்குத்தக்க முயற்சியுமுடையவர். நம்முள்ளிருந்து பழகிய இரண்டு மாச காலத்துள் ஜனங்களுக்கிசைந்த கவர்னர் என்று பேர் வாங்கி விட்டார். எதையும் தானே நேரில் கண்டு கேட்டு ஆராய்ந்தறியும் சுபாவ முடையவர். வீண் படாடோப மென்பது இவரிடம் கிடையவே கிடையாது. மிக்க அமைதியும் சாந்தமும் பொறுப்புமுள்ளவர். உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்யும் அக்கிரமங்களைக் கவனித்துக் கண்டிக்கும் தன்மை வாய்ந்தவர். இராஜ்தந்திர நிபுணர். ஸர்வ ஜன மித்திரர். ஏழைக்கிரங்கி. துஷ்டநிக்ரக சிஷ்டபரிபாலன லக்ஷணமுடையவர். இப்படிப்பட்டவரை நாம் கவர்னராகக் கிடைக்கப் பெற்றது நமது பாக்கியமே. ஆனாலும் இவ்விராஜதானியின் துர்ப்பாக்கியம் அதை விட்டதில்லை. இவர் இவ்விராஜதானிக் கிசைந்த கவர்னர் என்று ஜனங்கள் இவரைக் கொண்டாடி வரும் தருணத்தில் தானே இவரை வங்காள இராஜதானிக்குப் புதிய கவர்னராக விருக்கநியமித்து விட்டார்கள். இது இவ்விராஜதானி ஏழை ஜனங்களுக்கெல்லாம் மனக்கலக்கத்தை யுண்டு பண்ணி விட்டது. பொது ஜனக் கூட்டங்கூடி இவரை இவ்விராஜதானிக்கே கவர்னராக விருக்கக் கிருபைபாலிக்க வேண்டுமென்று மாக்ஷிமை தங்கிய சக்கரவர்த்தியவர்களுக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கிலீஷ் தெரியா இவ்விராஜதானிஜனங்களுக்காக நாமும் நயந்து விண்ணப்பம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். கனம் பொருந்திய லார்ட் கார்மிகேல் அவர்களுக்கே ஒரு பஹிரங்கக் கடிதமெழுதி யிருக்கிறோம். அக்கடித மூலமாய் மாக்ஷிமை தங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்களுக்கும், இராஜப்பிரதிநிதி, இந்தியா மந்திரியவர்களுக்கும் லார்ட் கார்மிகேல் இவ்விராஜதானிக்கு கவர்னராயிருப்பதைக் கலைக்காமல், இவ்விராஜதானியார் அவரால் ஆளப்படும் பாக்கியத்தை ஐந்துவருஷகாலம் அனுபவிக்க அருள்புரிய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஸிம்மாஸனாதிபதியான மாக்ஷிமை தங்கிய சக்ரவர்த்தி யவர்களுக்கும் அடிதொழுது ஆத்மபூரணமாய் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அவ்விண்ணப்பத்தை சக்ரவர்த்தியவர்கள் அந்தரங்க் காரியதரிசி மூலமாய் நமது சக்ரவர்த்தியவர்கள் திருச்சந்நிதானத்துக்கு அனுப்பியிருப்பதன்றி சென்னை கவர்னர், இந்தியா இராஜப்பிரதிநிதி யவர்கள், இந்தியா மந்திரி யவர்கள், இவர்களுக்கும் அதன் பிரதியொன்று அனுப்பியிருக்கிறோம். கடவுள் திருவுள்ளம் யெப்படியாமோ தெரியவில்லை. அதற்குள் லார்ட் கார்மிகேல் வங்காளத்துக்குப் போவது நிச்சய மென்கிறார்கள். அது நிச்சயமானால் அவரைப் போலொத்த ஓர் உத்தம புருஷனை இவ்விராஜதானிக்கு கவர்னராக அனுப்ப வேண்டு மென்பது இவ்விராஜதானி ஜனங்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து செய்யும் பிரார்த்தனையாக விருக்கிறது. இப்பொழுது ஸ்காட்லாந்துக்கு மந்திரியாக விருக்கும் லார்ட் பேன்டலாண்ட் என்பவர் இவருடைய ஸ்தானத்தில் சென்னைக் கவர்னராக வருவாரென்று தந்தி வந்திருக்கிறது. இவரும் லார்ட் கார்மிகேல் அவர்களைப் போலவே மாஜி மிஸ்டர் கிளாட்ஸ்டன் கக்ஷியார் சிக்ஷையிலிருந்து இராஜாங்க வேலைபயின்றவர் என்று சொல்லுகிறார்கள். வருகிறவர் எப்படியிருப்பாரோ வந்தபின் தான் தெரிய வேண்டும். நல்லவராய் வந்த ஒருவரை விட்டுப் பிரிவதென்றால் மனதுக்குச் சங்கடமாகத் தானிருக்கிறது. எல்லாரும் தர்ம சங்கடத்திலிருந்து தவிக்கிறார்கள். எல்லாம் வல்ல ஈசன் எப்படி வழி விடுவாரோ தெரியவேண்டும். ஸர் சார்லஸ் டிரிவேலியன் இருந்த காலத்தில் இப்படிப்பட்ட கவர்னர் இவ்விராஜதானிக்கிருந்தார். அப்புறம் பக்கிங்ஹாம் பிரபு இவ்விராஜதானிகவர்னராயிருந்த பொழுது ஏழைக்கிரங்கி யென்று நல்ல பேர் வாங்கினார். வாயால்வல்லவருக்கும் காசால் வல்லவருக்கும் வாழ்வு வந்து, மற்றவருக் கெல்லாம் தாழ்வு வந்துற்ற இக்காலத்தில் ஏழைக்கிரங்கும் சுபாவமுள்ள கவர்னர் இவ்விராஜதானிக் கவசியமாமென்பது ஜனங்களுடைய கோரிக்கை. இக்கோரிக்கையை ஈசன்தான் ஈடேற்றி வைக்க வேண்டும்.

:o:

Progress of the Potential God from the Latent to the Patent Stage.

(An Actual Experience).

“ஜீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது”

:o:

(ஓர் அனுபவம்.)

ஜீவன் என்றால் என்ன? ஜடத்தை யபிமானித்து நிற்பது ஜீவன். ஜடம் என்றாலும் தேகம்

என்றாலும் ஒன்றே. தேகம் ஸ்தூல்சூக்ஷ்மகாரணமென மூவகைப்படும். ஜீவன் ஸ்தூலதேகத்தையபிமானித்து நிற்கும்பொழுது விசுவன் அல்லது ஜாக்ரன் என்றுபேர். சூக்ஷ்மதேஹமாகிய மனதை யபிமானித்து நிற்கும் பொழுது ஸ்வப்நன் அல்லது தைஜஸன் என்று பேர். காரண தேஹமாகிய அவித்தை அல்லது அறியாமையை அபிமானித்து நிற்கும் பொழுது சுஷுப்தியில் பிராஜ்ஞன்என்று பேர். இப்படியாயுள்ள தேஹத் திரியங்களுக்கும் பொதுவில் அபிமானியாயிருந்து ஜாக்ர, ஸ்வப்ந, சுஷுப்தி யென்கிற அவஸ்தாத்திரியங்களில் புகுந்து பிரவிருத்திக்கிறவன் ஜீவன். இவன் ஜீவவிருக்ஷத்தின் கீழ்க்கிளையிலிருந்து (கர்ம) பலன்களைப் புசிக்கிறவன். இவன் கர்மபலன்களைப் புசிப்பதை ஆனந்தமாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு சாக்ஷி மாத்திரமாயிருப்பவன் "ஜீவசாக்ஷி" யென்று சொல்கிற கூடஸ்தன். இந்த ஜீவசாக்ஷியானது பூவில் மணம்போல் ஜீவனில் பொதிந்து கிடக்கிறது.

ஜீவன் (அபிமானி) தேகத் திரியங்களை யபிமானித்துப் பிரவிருத்தி மார்க்கத்திற் பிரவேசிக்கும் பொழுது ஸம்ஸார புருஷனுப் பேத பாவனைகளைச் செய்துகொண்டு சங்கற்ப விகற்பங்களில் சிக்கி உழல்கிறான். இதேஜீவன் தேகத் திரியங்களிலுமுள்ள அபிமானத்தை விட்டு (அபிமான மற்றதால் கர்மத்தையும் விட்டு) க்களைதீர இளைப்பாறி ஸர்வ பூதக்ஷபனைப் பஸ்மதாரணனைப் பஹிர்முகம் விட்டு அந்தர்முகனைச் சாக்ஷியைப் பார்க்கும்பொழுது அது ஸ்படிக விக்ரமாய் விளங்க, அதில் தன்னைத் தானே பார்த்துக் கொள்கிறான். இப்படி ஆத்ம தரிசனம் காண்பதே தன்னைத்தான் அறிதல் என்று சொல்லப்படும்.

இந்த அவஸ்தையில் மலம், மாயை இரண்டு மற்று சிவன், சக்தி, ஜீவன் என்கிற மூன்றுமே மிஞ்சி நிற்கும். மலமற்றதனால் தேஹமில்லை. மாயை அற்றதனால் மனமுமில்லை; பனத்தின் லக்ஷணமாகிய மருளுமில்லை. மருளில்லை யென்றால் பயக்கத்துக்குக் காரணமாகிய அறியாமையுமில்லை. மூன் தேஹத் திரயங்களையும் அபிமானித்த ஜீவன் நிவிருத்தி மார்க்கனாய், நிர்மலாகாரனாய், சிவ-சக்தியை அனுசரித்து நிற்கிறான்.

விளையாட்டு விட்ட பிள்ளை வீட்டில் வந்து அம்மையப்பனைத்தேடி அவர்கள் களைப்பிளைப்பாறச் செய்யச் சுகமாய்த் தூங்கி விழிக்கிறது. விழிக்கவும் அது அம்மா என்கிற சப்தத்தோடு கண் விழிக்கிறது. அம்மா வென்கிற சப்தத்தில் அப்பாவும் அடக்கமே. இந்த அவஸ்தைக்குத் துரியாவஸ்தை யென்று பேர். தூக்கத்துக்கப்பாலுள்ள விழிப்பு இது. அம்மையப்பனைக் கண்டுகளித்து விளையாடி யலுத்த பிள்ளை அம்மையை விட்டு அப்பனைத்தேடி, அந்த அப்பனில் அம்மையைக் கண்டுவக்கும் பொழுது "அம்மையப்ப பிள்ளை" யென்கிற "ஸோமஸ்கந்த" மூர்த்தியாக விளங்குகிறான். இதைத்தான் "சிவமணம் பூத்தது" என்று சொன்னார் திருமூலதேவராம் எம்பெருமானார்.

யோகதற்பரனான புருஷன் யாரோ அவரே யோகீசுவரர். அத்தகையோர்க்கு தேஹமே தேஹியாய்ப் பஞ்சாக்ஷர மயமாயிருக்கு மென்பர். அனாதியாயுள்ள மல மாயை சிவ சக்தி ஜீவன் ஐந்தும் அக்ஷரமா யிருப்பதுபற்றி "நமச்சிவாய வாழ்க" என்றார் மேலோர். இதுநிற்க, ஒரு யோகீசுவரர் பஞ்சாக்ஷரம் ஜபித்து, அஜபாமந்திரமாய் அதை யனுசந்தானித்து மந்திரதேவதையை சாக்ஷாத்கரித்து மந்திரதிருஷ்டாவாக விளங்கினர்.

"ஐந்தெழுத்தாய்த்தேயானு மதன்பொருள்நீயெனவே [கண்டேன்
ஐந்தெழுத்தோதியேபினுமதன்முடிவிலுனையேகண் [டேன்
ஐந்தெழுத்தடுத்தடுத்தோதியு மதன்முடிவுள்ளாண் [விலர்க்கு
நெஞ்சழுக்குநீக்குவிக்குநஞ்சுண்டகண்டன்நீயே!"

என்று நீலகண்டனென பரசிவத்தையே திபாணித்திருக்குங் காலத்தில் நியோகாரமாகித் திரிபுடி ரகிதமான அவஸ்தையில் திரியம்பகனாய் விளங்கினார்.

"நஞ்சுண்டகண்டனுரையக்கரம் நமச்சிவாயவென வைந்துண் டதனுண்மைகண்டறிவார் யாரே!" என்றுள்ள திருவாக்குப்படி, பஞ்சாக்ஷர வுண்மை தெரியாமல்தானே பஞ்சாக்ஷர ஜபம் செய்துகொண்டிருந்த பெண்ணறிவு (வித்யேசுவரி) தபஸ்வியாய்க் கண்மூடிக் கையில் ஜபமாலை யேந்தி மந்திரஜபம் செய்துகொண்டிருக்க, அத்தருணம் அம்மந்திரத்துக்கு அதிஷ்டான தேவதையான வாகீசுவரி ஸுமங்கலியுருக்கொண்டு நிர்விஷப மனசுக்குள்ளிருந்து தோன்றி "இங்கே கண்ணைமூடிக்கொண் டுட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறாயே, அங்கே வந்திருக்கிறான் போய்ப்பார்: அவன் எப்படிப்பட்ட வார்த்தை சொல்கிறான், கேள்!" என்று சொல்ல, அப்பெண்ணறிவும் * தண்ணுருவாய், மனந்தேறி விழித்துத் தேவியைப் பூஜித்துத் தேவியோடொன்றுபட்ட மனத்தினளாய் யோகீசுவார்முன்வந்து தட்டோடு தன்னையும் வைத்துக்கொடுத்தாள்.

"அம்மணி இதென்ன பிரஸாதம்?'

"அதுதான் பெரியவாளுக்குக் கொடுப்பது வழக்கம்?"

"இதென்ன வழக்கம்! பார்ப்போம்!—இதோ பாக்கு வெற்றிலை, பழம், புஷ்பம்—எல்லாவற்றோடும் இது வொன்றென்ன?"

"அதுதான் ஸ்வர்ணபுஷ்பம்."

"ஸ்வர்ண புஷ்பம் ஸமர்ப்பித்தையே, நிவேதனப் பொருள் எங்கே?"

"அதிலிருக்கிறது!"

"ஸ்வர்ண புஷ்பத்திலா நிவேதனப் பொருளிருக்கிறது?"

"அதுதான் ஸம்பிரதாயம்!"

"ஸம்பிரதாயப்படி தட்டு வாங்குகிறவனைத் தேடிக்கொடு அம்மணீ! இவனுக்கு சம்பிரதாயக்காசு வேண்டாம். இங்கே அந்த வழக்கமும் கிடையாது. எல்லாம் முத்திரை ரூபாயுள்ளது. முத்ரார்த்தம் தெரியாவிட்டால் பிரயோஜனமில்லை. இதையெல்லாம் நீயே வைத்துக்கொள்!"

"அப்படியில்லை; தெரிந்துதான் கொடுத்திருக்கிறது: கிரகித்துக் கொள்ளவேண்டும்."

"தெரிந்து கொடுத்ததா! பரம சந்தோஷம்! எங்கே பார்ப்போம்,—

"ஓங்காரி யென்பாளவளொரு பெண்பிள்ளை
"நீங்காதபச்சை நிறத்தையுடையவள்
"ஆங்காரி யாகியே ஐவரைப் பெற்றிட்டு
'ஹ்ரீங்காரத்துள்ளே யினிதிருந்தாளே"

என்றுரை செய்தான் எம்பெருமான். "வெற்றிலை தான் ஓங்காரி; அதன் காரம்தான் ஆங்காரி. பாக்குத்தான் பஞ்சபௌதிகப்பொருள். பழம்தான் பூஜாபலன். புஷ்பதான் ஜீவன். "ஜீவனுக்குள்ளே பூத்த சிவமணம் எங்கே?"

"ஸ்வர்ண புஷ்பம் தான் "ஜீவனுக்குள்ளே பூத்தசிவமணம்." "அல்ல! ஸ்வர்ண புஷ்பம் தான் 'நான்' எனத் தன்னைக் கொடுத்தவர் "எனதெனும் பொருளைக் கொடுக்குமோர் பெரியதாம் ரஹஸ்யமுத்ரை!"—சரிதானா அம்மணி? தெரிந்துதான் கொடுத்ததென்றதே! பாடம் சரியாக ஒப்பிக்கிறதா இது?"

"அன்றே யென்றன் ஆவியும் பொருளும் உடைமை யெல்லாமுங் குன்றே யனையாய் என்னையாட் கொண்டபோதே கொண்டிலையோ!" என்றாரல்லவோ மணிவாசகப் பெருமானும்! சரிதானா?

"நிரம்பவும் சரியாக விருக்கிறது.'

"சந்தோஷம்! ஆனால் தட்டில் ஒன்று குறைகிறதே! "குறைபொருளார்க் குண்மையோதிற்

---

* பெண்ணறிவு என்றாலும் பெண்மணி யென்றாலும் ஒன்றே. ஆணறிவு என்றாலும் ஆண்சிங்கம் என்றாலும் ஒன்றே. ஆண் சிங்கத்தின் த்வனி, 'நாதம்'; பெண்மணியின் ஒளி 'பிந்து' cf. "அழியாதிவ் வுடலங்காண் நாதபிந்து சேர்ந்தால்."

குற்றம்வரும் நற்றம்போமால், இறைமேலாணை புலம்பாதே யென்றியம்பினளென் னம்பாள் வாலை!" என்றிருக்கிறதே! அம்மணீ! குறை பொருளைக் கொடுத்தென்னைக் குறைக்கொள்ளி யாக்காதே! "நிறைபொருளா லர்ச்சித்தோர்க்கு நியமவிதியின்றே கூறு" என்றாள் என்னாத்தாள். பெண்புத்தி பிடரியிலேதானிருக்கிறதம்மா, தெரியுமா!"

"தெரியும்!"

"தெரிந்திருந்தால் முத்ரைக்கேற்ற லக்ஷியமெங்கே? தட்டில் காணோமே!'

"லக்ஷியத்தைத் தட்டில் வைத்தால் தாங்குமா!"

"அம்மாடி! உண்மையுரைத்தாய்! அப்படியானால் புருவமத்தியில வைத்துக்கொடு!"

"கொடுத்தேன் என்னைக்! கொள்வீர்!

"கொண்டேன்! கொண்டேன்! களிகூறக் கொண்டேன்! எந்தை பிரான் தன் இணையடியேற்றிக் கொண்டேன்! என்னையு மாற்றிக் கொண்டேன்! 'என்னுள்ளங்கவர் கள்வனை'க் கண்டேன், விண்டேன்! கரை திரையற்றதைக் கண்டேன்! கங்கையொடு யமுனை சேரக் கண்டேன்; திரிவேணி சங்கமத்தைக் கண்டேன்!—கங்காபவானியைக் கொண்டேன்."

"ஏகைவ சக்திபரமேசுவரஸ்யபப்பிரயோஜநார்த்தாயசதுர் [விதாபூத்
போகேபவானி, புருஷேஷவிஷ்ணு, க்ரோதேசகாளிஸமரேச [துர்க்கா."

—:o:—

Easy Lessons in Economics.

Lesson IX.

குடிவாழ்க்கை:

—:o:—

XI. பாடம்.

வேலைக்காரரின் ஒற்றுமை.

வேலைக்காரர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒற்றுமையுடன் தொழில்களைச் செய்வதினால் விளையும் பயன் அளவற்றதெனலாம். இவ்வொற்றுமை இருவகைப்படும். சில வேலைகளைப் பலர் ஏககாலத்தில் ஒன்று சேர்ந்து செய்யவேண்டியதாக விருக்கும். ஒருவன் தனியாகச் செய்து முடிக்க வியலாத பல காரியங்களைப் பலர் சேர்ந்து எளிதல் முடிக்கலாகும். ஓர் பெருங்கல்லைப் புறட்டவும், வண்டியை இழுக்கவும், சுமை தூக்கவும் மரங்களை வெட்டித்தள்ளி அறுக்கவும், மழையின்றி யிருக்கையிலேயே விளைந்த பயிரை யறுத்துத் தானியத்தைச் சேர்க்கவும், கப்பலில் கயிறிழுக்கவும், படகுகள் தள்ளவும், வீடுகட்டச் சாரம் போடவும் இவைபோன்ற பல வேலைகளைச் செய்யவும் பலர் ஒன்று சேராவிடின் வேலை யற்பமும் நடவாது. சீர்திருத்தமற்ற சில ஜாதியார் ஒருவருக்கொருவர் இவ்வித வுதவியைச் செய்யார். தொழில் செய்பவர்களில் இவ்வளவு ஒற்றுமைகூட இல்லையாயின் மிருகங்களைவிட அவர்கள் மேன்பட்டவரென்று கூற இடமிராது. பலர் ஒரே தொழிலில் ஏககாலத்தில் ஒன்று சேர்ந்து செய்வதைவிட, வேலையைப் பல பாகங்களாகப் பிரித்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு பாகத்தைச் சிலர் தங்களுக்குரிய தொழிலாக ஏற்று, அப்பல பாகங்களையும் ஒற்றுமையுடன் செய்து முடிப்பது முக்கியமானதாகும். பலர் கூடி ஓர் படகைத் தள்ளும்பொழுது வேலை செய்வோருக்குத் தாங்கள் ஒற்றுமையுடன் வேலை செய்கிறோமென்பது எளிதில் புலப்படும். ஒவ்வொரு வகுப்பினர் ஒரோர் தொழிலின் ஒவ்வொரு பாகத்தைச் செய்யும் பொழுது, பல வகுப்பினர் சேர்ந்தே அத்தொழில் முற்றுப்பெறுமாயினும், அப்பல வகுப்பினருக்கும் தங்களொற்றுமைப்பாட்டின் பயனெளிதில் புலப்படமாட்டாது.

பயிரிடக் கலப்பை, கயிறு, கால்நடை முதலியனவும், அரிவாள், மண்வெட்டி, கடப்பாறை முதலிய இருப்பாயுதங்களும்; தச்சன், கொல்லன், குயவன் முதலியவர்களுடைய உதவியும் பயிரிடுவோனுக்கு அவசியம். இப்படிப் பயிரிடும் வேலையின் ஒவ்வோர் பாகத்தை பலர்

பகிர்ந்துக்கொண்டு செய்வதினால் நிலம் சாகுபடியாகின்றது. கலப்பையை செய்வோன் வேலையை நிறுத்தினாலும், மண்வெட்டி முதலிய இருப்புக் கருவிகளை செய்வோன் முரண்டிக்கொண்டாலும், கால்நடை கிடைக்காவிடினும் பயிரிடுதல் முடியாதென்றே கூறலாம். நடவு நடவும், காவல் காக்கவும், தண்ணீர் பாய்ச்சவும், அறுப்பறுக்கவும், தானியத்தைக் கிரயத்திற்கு வாங்கவும், இவைபோன்ற மற்ற தொழில்களை செய்யவும் ஏற்பட்டிருக்கிறவர்கள் தங்கள் தங்கள் தொழிலை செய்யாவிடின் பயிரிடுவோன் பாடு கஷ்டமாய் முடியும். இப்படி ஒரு தொழிலை முடிக்க ஒன்று சேரவேண்டிய தொழிலாளிகளுடைய வகுப்புகளைக் கணக்கிடுவது அசாத்தியமாகும்.

நமக்கு முக்கியமாய் வேண்டிய உடைகளுக்கு அவசியமான பஞ்சைப் பயிரிடுவோனுக்கு அவனுடைய கருவிகள் முதலியவற்றை செய்வோருட்பட பல வேலைக்காரர்களுடைய உதவி அவசியம். தவிர பஞ்சை நூற்போர் ஒரு வகுப்பினர்; சாயம் போடுவோர் மற்றொருவகுப்பினர்; நெய்வோரொரு வகுப்பினர். அதற்கு வேண்டிய பட்டு சரிகை முதலியவைகளுக்கு வேலை செய்வோர் பல் வகுப்பினர். இவ்வேலைகளில் சம்பந்தப்பட்ட வியாபாரி, தரகன், சுமை யெடுப்போர் முதலியோர் பலர், இவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு, வீடு முதலிய சாமான்களை யமைப்போர் பலர். இவ்விதமாக அநேக தொழிலாளிகளின் உதவியினால் வஸ்திர மொன்று நமக்குக் கிடைக்கிறது. பஞ்சைப் பயிரிடாமல் நிறுத்தினாலும், அதற்கு வேண்டிய கருவிகள் கிடைக்கா விட்டாலும், மேற்குறித்த பல தொழில் வகுப்பினரில் ஒருவகுப்பார் வேலைசெய்யாது நின்றாலும் உடைசெய்யப்பட்டு நமது கைக்கு வரமாட்டாது.

இவ்விதமாக பல தொழிலாளிகள், தொழிலின் ஒவ்வொரு பிரகத்தைத் தங்களுக் குரியதாக்கிக் கொள்வதினின்று விளையும் பயன் பலவகைப் பட்டது. பல குடும்பத்தார் தங்களுடைய பூமியைப் பயிரிட்டு, பயிரிடுவதற்கு வேண்டிய கருவி முதலியவற்றை தங்களுக்குத் தாங்களே செய்துகொண்டு வசிப்பாராயின் வேறுதொழிலாளிகள் அவ்விடத்திலாவது சமீபத்திலாவது இல்லாதிருக்க நேர்ந்து, பயிரிடும் குடும்பங்களுக்கு மிகும் தானியத்தைக் கொள்வோரிருக்கக் காரணமில்லாமல்போக, தங்கள் உழைப்புக்கு பலன் கிடையாமல் வருந்த வேண்டியதுடன், தங்களுக்கு வேண்டிய ஒவ்வொரு பண்டத்தையும் தாங்களே செய்துக் கொள்ள வேண்டிவரும். நிலம் வளப்பமுள்ளதாக விருந்து, ஜனப்பெருக்க மில்லாதிருக்குமானால், பயிரிடுவோர் குடும்பங்களின் ஸ்திரீகள் ஆடைகளை செய்யும் தொழிலை யேற்று, வாசஸ்தலங்களை இயன்றமட்டும் குடிசைகளைப்போல் கட்டிக்கொண்டு காலங்கழிக்கலாம். கால பேதத்தினால் பூமி விளையாவிடில் உணவின்றி யவர்கள் மரிக்கநேரிடும். ஆடைகளையும் வாசஸ்தலத்தையும் இன்பந்தரத்தக்கவைகளாக அவர்களால் செய்துகொள்ள முடியாது. உயிரைத் தேகத்தினின்று பிரியாமற் காப்பதே அவர்களுக்குப் பெருந்த காரியமாகும். அவர்களால் செய்யப்படும் கருவிகளும் அவர்கள் கைத்திறமையை யொத்ததாயிருக்கும். அவர்கள் பயிரிடும் பயிரும் சரியாக விளைவது அரிது. இப்படியிருக்க அவர்கள் சுகப்பிரதமான பொருள்களைச் செய்து கொள்வது கனவிலு மில்லை. பயிரிடுதல் போன்ற இன்றியமையாத தொழில் ஒன்றைத்தவிர மற்ற தொழிலில் அவர்களுக்கு வல்லமை யுண்டாக வழியில்லை. தவிர பயிரிடுந் தொழிலையும் அவர்கள் ஒழுங்காக நடத்த சக்தியற்றவர்களாகவே இருப்பார்களென்பதில் தடையில்லை. பூமியில் சிரமப்பட்டு வேண்டிய அளவுக்குமேல் பலன் கிடைத்தாலும், அதைக்கொண்டு பெறக்கூடிய பொருளில்லை. தவிர. அப்படி கஷ்டப்படவும் அவர்களுக்கு மனம் வராது.

மேற்குறித்த குடும்பங்களிலொருவன் கருவிகள் செய்வதில் மற்றவர்களை விடத் திறமையையுடையவனுல், அவன் தானே பயிரிடாமல் யாவருக்கும் வேண்டிய கருவிகளைச் செய்து கொடுக்கலாம். அவைகளுக்குக் கிடைக்கும் தானியம், தானே பயிரிட்டுவரக் கூடியதைவிட அதிகமாயிருப்பதைக் காணலாம். அவன் செய்யும் கருவிகளைக் கொண்டுபயிரிடுவதினுல் வழக்கத்திற்கு மேலாகப் பயிர் விளைவதைப் பிறர் கண்டு, தாங்கள் கருவிகள் செய்வதை நிறுத்தி, தங்கள் சாப்பாட்டிற்கும் கருவிகளை வாங்குவதற்கும் போதுமான அளவு பயிரிடலாம்.

கைத்தொழிலின் பயனை நோக்கும்பொழுது பயிரிடுவோருக்கருகில் கைத்தொழிலாளிகளிருந்தாலொழிய, பயிரிடுவோர் தானியத்தை ஏராளமாக உற்பத்தியாகும்படி பிரயாசப்படுவதற்கு தூண்டுகோலில்லை. தங்கள் உணவுக்கு வேண்டியது போக மீதியை விற்று, தங்கள் நிலங்களில் விளையாத உணவுக்கு யோக்கியமான பதார்த்தங்களைப் பிறவிடங்களினின்று கொள்ளவும், ஆடையாபரணங்களையும் தட்டுமுட்டு சாமான்களையும், வீட்டுக்கலங்காரமான பொருள்களையும் வாங்கவும் வகையில்லமாற்போனுல் தானியம் மீரும்படி பயிரிடமாட்டார்கள். தம்முடைய தேசத்தில் விளையும் தானியங்களை நாம் பிறதேசங்களுக்கு அனுப்பி அதன் கிரயத்தைக் கொண்டு அத்தேசங்களின் கைத்தொழிலாளிகள் செய்யும் சாமான்களை வாங்குகின்றோம். கைத்தொழில் வேண்டிய அளவு நம்முடைய தேசத்திலேயே அங்கங்கு நடக்குமாயின் பயிரிடுவோர்களுக்கு வெகு நன்மை விளைவது மல்லாமல் நம்முடைய ஜனங்களுக்கு ஜீவனமும் கஷ்டமின்றி நடக்கும்.

நம்முடைய தேசத்தில் பயிரிடுவோர் கையாளும் கருவிகள் பிரயோஜன மற்றவை. கலப்பை இரண்டங்குலத்திற்கு மேல் ஆழமாயுழமாட்டாது. பூமியிறுகியிருந்தால் பெயர்க்கச் சக்தியற்றது. அதனுல் விளைவுகுன்றி நஷ்டமுண்டாகின்றது; பல ஜில்லாக்களில் உழவு சரிவர நடத்த மாடுங் கலப்பையு மில்லாததினுல் கோடையில் மழையின்மையைக் கிராமந்தோறும் வேண்டிக் கொண்டு நிற்பார்கள். அவ்வேண்டுதல் நிறைவேறி நதியில் சரிவரப் பிரவாகம் வருமாயின், உழவின்றியும் எருவின்றியும் நிலமேராளமாக விளையும். கோடையில் மழை பெய்து விடுமானுல், கலப்பை வுழக்கத்திற்கு மேலுழ பாட்டாதாகையால், நிலத்தினூன்றினபயிர் ஊன்றினபடியே நிற்கும். தகுந்தகருவிகள் சமீபத்தில் கிடைக்குமாயின் தொழிலாளிகளும் அவைகளை வாங்கி நல்ல பயனையடைவார்கள்.

மனிதனுடைய முயற்சியை வேண்டாதுபூமி ஒவ்வொரு முறை தானியத்தை ஏராளமாய்க் கொடுப்பதால், விளைவு அதிர்ஷ்டத்தைப் பொருத்ததென்று எண்ணி, வேலையைக்கிரமமாக நடத்தாமல் பயிரிடுவோர் நஷ்டமடைகின்றனர்.

T. C. வெங்கடரமணய்யர்.

Come Ye and See
"The Deceiver who steals away my heart."

"எனதுள்ளங்கவர் கள்வனைக் காணவாரீர்!"

"நீர்பரந்தநியர் புன்சடைமேலோர்
நிலாவெண்மதிசூடி
யேர்பரந்தவின வெள்வளைசோரவென்
னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஊர்பரந்தவுல கின்முதலாகிய
வோரூரிதுவென்னப்
பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே."—திருஞானஸம்ப
[ந்தர் தேவாரம்.

"அப்பநீ, ஐயநீ, அம்மநீ, அன்புடைய மாமனும் மாமியுநீ, ஒப்புடைய தாரமும், உண்பொருளுநீ, ஓர்குலமும், சுற்றமும், ஒருருந்நீ, துணையாய் என்னெஞ்சம் துறப்பிப்பாய்நீ, இப்பொன்நீ, இம்மணிநீ, இம்முத்துநீ, இறைவநீ, ஏறூர்ந்த செல்வநீயே!" என்று அப்பர் ஸ்வாமிகள் பாடியபடி "எல்லாம் அவனே" யென்றுள்ளத் துணர்ந்து, உணர்ந்தபடி யறிந்து, அறிந்தபடி யொழுகி, ஒழுக்கில் இழுக்கின்றி உண்மைநிலை தவறுது நின்றதனியேனை "என்னப்பன், என்னய்யன், என்மனத் துப்பன், மாசிலாமெய்யன் பரிசோதனை செய்வான் மெள்ளவந்து உள்ளம்புகுந்து கள்ளஞ்செய்து காணுமல் மறைந்தான். "எனதுள்ளங்கவர் கள்வனைக்" கண்டுபிடிக்க நான் எங்கும் தேடித்தேடி யலைந்தேன்: தள்ளாடிக்கீழ்விழுந்தேன்.

காலயர்ந்து கைசோர்ந்து நெஞ்சயர்ந்து மூச்சடங்கி வீச்செல்லாம் ஒடுங்கியபின், பேச்சுமூச்சில்லாப் பிரமபுரத்திலவனைக் கண்டுகளித்தேன். ஸ்ரீபுரச் செல்வன், பிரமபுரத்தலைவன், திரிபுரதகனம் செய்தவோர் தீரன், எரிபுரம்விட்டு ஊர்ப்புரம் வந்தான்!

நாற்புரமதிலும் நல்லிசையோசையும், கீழ்ப்புரமதிலே ஐசுவரஸ்தானமும், தென்புரமதிலே நிச்சல விசாலமும், மேற்புரமதிலே வைராக்கியக்கோட்டமும், வடபுரமதிலே ஞான ஸ்தானமும், நாற்புர மத்தியி லுள்ளவோர் நடுவில் ஜ்யோதிர் லிங்கமாய் ஜ்வலித்திடக் கண்டேன், கண்டேன் கலிதீர்ந்தேன்! எனதுள்ளங்கவர் கள்வனைக்கண்டேன், கண்டேன், கலிதீரக் கண்டேன்! கண்டவன் கால்பிடித்திணையடி தொழுது நின்றேன், நின்றேன், நிலையறிந்துநின்றேன்! வென்றேன், வென்றேன், வெளிதருமயலை வென்றேன்!

"தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச் சங்கரா! ஆர்கொலோசதுரர்?" என்றேன், என்றேன், என்னகந்தைதீர் அண்ணலையுவந்தே. "அந்தமொன்றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன் யாதுநீ பெற்றதொன்றென்பால்!" என்றுரை செய்தேன், செய்தேன், ஜயமுறச்செய்தேன்! பஹிரஹ முகமெனும் பாவனையெலாம் விட்டுள் நின்றேன், நின்றேன், நிலைபெற நின்றேன்!

"சிந்தையேகோயில்கொண்ட எம்பிரான் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே" "யென்னுள்ளங்கவர் கள்வன்" என வுணர்ந்தே னுணர்ந்தேன்! உள்ளக்குறைதீரவேநா னுணர்ந்தேன், உணர்ந்தேன்!! இது மெய்யென வுணர்ந்தேன், புணர்ந்தேன்; பொன்னம்பல நாதனைக்கூடியே புணர்ந்தேன், புணர்ந்தேன்; புன்புலால்யாக்கைப்பொடிபடப் புலன்பொறி யழித்து புணர்ந்தேன், புணர்ந்தேன்! பொன்னம்பல நர்த்தனைப் புணர்ந்தேன் மணந்தே!

"எந்தையே ஈசா! உடலிடங்கொண்டாய்! யானிதற்கிலனேர் கைம்மாறே" என்றுரை செய்தேன் னேழைமை விளித்தேன், விளித்தேன்! எனதுள்ளங்கவர் கள்வனைக் கண்டுபிடித்தேன், பிடித்தேன்! பிடித்தபிடிவிடாமற்றுனே பிடித்தேன், பிடித்தேன்! எனதுள்ளங்கவர் கள்வனைக்காணவாரீர், வகைமோசம்போகாது வாரீர்! ஜகத்தீரே வாரீர்!

"புகவே வேண்டா புலன்களில்நீர்!
புயங்கப் பெருமான் பூங்கழல்கள்
மிகவே நினைமின் மிக்க எல்லாம்
வேண்டா போக விடுமின்கள்!
நகவே ஞாலத் துள்புகுந்து
நாயே அனைய நமைபாண்ட
தகவே உடையான் தனைச்சாரத்
தளரா திருப்பார் தாந்தாமே!"

* * *

"அடியார் ஆனீர் எல்லீரும்
அகல விடுமின் விளையாட்டைக்;
கூடிசேர் அடியே வந்தடைந்து,
கடைக்கொண் டிருமின் திருக்குறிப்பைச்

செடிசேர் உடலைச் செலநீக்கிச்
சிவலோ கத்தே நமைவைப்பான்
பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்றன்
பூஆர் கழற்கே புகவிடுமே!"

* * *

"புகழ்மின், தொழுமின், பூப்புனைமின்,
புயங்கன் தானே புந்திவைத்தி
டிகழ்மின் எல்லா அல்லலையும்,
இனிஓர் இடையூ றடையாமே
திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச்
சென்று சிவன்றாள் வணங்கி,நாம்
நிகழும் அடியார் முன்சென்று
நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே."

* * *

"நிற்பார்நிற்க, நில்லா உலகில்
நில்லோம் இனிநாஞ் செல்வோமே,
பொற்பில் ஒப்பாந் திருமேனிப்
புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே!
நிற்பீர் எல்லாந் தாழாதே,
நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமின்
பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தாற்
பெறுதற் கரியன் பெருமானே!"

ஓம்தத்ஸத்.

ஆண்டானடிமை.

"The Sorrows of Satan."

(*With Apologies to Miss Marie Corelli.*)

"மொட்டைத்தாதன் குட்டையில்விழத் தட்டுவாணி தாலி யறுத்தாள்."

"மொட்டைத்தலை" ஸந்யாசிக் குறிகுறி யென்றும், "குடுமித்தலை" குடும்பி அல்லது ஸம்ஸாரிக்கு அறிகுறி யென்றும், "முழுதும் மயிர் வளர்ந்ததலை" யோகிக்கு அடையாளம் என்றும் சுருதி முறையிடுகிறது. "தாதன்" என்றால் தத்பத லக்ஷியத்தில் சிந்தனை செலுத்தியவன். "மொட்டைத் தாதன்" என்றால் "உண்மையான ஸந்யாசி" யென்பது அதனுடைய நிஜமான அர்த்தம். ஆனால் மொட்டைத் தலையனெல்லாம் ஸந்நியாசியல்லன்: "தாதன்" என்று பிச்சைக்கு வருகிறவனெல்லாம் தெய்வத்தைச் சிந்திப்பவனுமல்ல. ஏதோ ஆயிரங்கோடியிலொருவன் உண்மையான ஸந்யாஸயோகத்தை ஆச்ரயித்து பிக்ஷை யெடுத்துண்டு ப்ரஹ்மோபாஸனையினால் பிரஹ்மத்தை யறிகிறான். அப்படி அறிகிற ஒருவனுக்குப் பதினாயிரம் லக்ஷம் பேர் அவனைப்போல் வேஷம் போட்டுத் திரிந்து வயிறு வளர்க்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். இது உலக வழக்கம். சித்த முத்த புருஷராகிய திருமூலதேவரும் முதலில் "உடம்பினை யிழுக்கென்றிருந்தேன்" என்று சொல்லிவிட்டுப் பின்னால் உண்மை யுணர்ந்த பின், உடம்பினை ஓம்புதல் அவசிய மென்று கண்டு, "உடம்பை வளர்த்தேன், உயிர் வளர்த்தேனே" யென்று சொல்லி யிருக்கிறார். ஆகையால் உடம்பை வளர்த்ததால் உயிர் வளர்த்ததாகும்படி தேஹஸம்ரக்ஷணை செய்பவரே உண்மையாக உடம்பினைப் பெற்றபயனை யடைந்தவராவர்.

"உடம்பினைப்பெற்றபயனாவதெல்லாம்
உடம்பினிலுத்தமனைக்காண்."—ஔவைகுறள்.

மற்றவர்களெல்லாம் மருளில் மயங்கி இருளில் அலையப் பிறந்தவர்களே.

"குட்டை" யென்பது தீர்த்த குண்டத்துக்குப் பேர்: அழுக்கு ஜலம் தங்கி நிற்கும் பள்ளத்துக்கும் பேர். "மொட்டைத் தாதன்" உண்மையான ஸந்யாசியாயிருந்தால் அவன் ஒருக்காலும் அழுக்குக் குட்டையில் விழமாட்டான். அப்படிக்கில்லாது, வயிற்று வளர்ப்புக்காக வேஷம் பூண்ட மூடாத்மாவானால் "குருடரும் குருடரும் குருட்டாட்டமாடிக் குழிவிழுந்தற்றே' யென்ற திருமந்திரப்படி,

அசத்துக்களுக் குரியதான நரகக் குழியே அவர்களுக்கு கதியாதலால், அவர்கள் அழுக்கு நீர்க்குட்டையில் தான் விழுந்தார்களென்பது நிச்சயம்.

"மொட்டைத் தாதன் குட்டையில் விழுந்தான்" என்றால் உண்மையான ஸந்யாசி தேவி பதம் பெற்று (அறிவு மயமாகி), "போகே பவானி' யென்ற வாக்கியப்படி "பவானியோக ஸம்யமனுப்'' பரமேசுவர சாயுஜ்யமாகிற கைவல்ய முத்திபெற்றான் என்பது உண்மையான பொருள்.

"வேஷக்காரனாகிய மோசக்காரன் நரகப் பிராப்தி யடைந்தான்" என்பதும் அதிகார பேதத்தால் அதற்கு வாச்சியார்த்தமாகப் பொருந்தும்.

எதுவாயினும் வார்த்தையில் தோஷம் ஒன்றுமில்லை. பதார்த்தம் ஒன்றே. லக்ஷியார்த்தமும் ஒன்றே. வாச்சியார்த்தம் மட்டும் அதிகார பேதத்தால் பேதப்பட்டு விளங்கும்.

காரணகாரியதோரணை யறியாதார் எல்லாமறிந்தவர்போல் ஒருதலை நியாயம் பேசி, ஓர வஞ்சகமாய் ஒருதலைத் தீர்ப்புச் சொன்னால் அதற்கு ஸத்துக்கள் என்ன சொல்வார்கள்? என்று பிறந்த கேள்விக்கு பதிலுரைப்பான் இப்பழமொழி குருமொழியாகப் பிறந்து வழக்கத்துக்கு வந்தது.

"மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிபோடுகிற சாமர்த்தியம்" மாயாசக்தி யொன்றுக்கே யுண்டு. மொட்டைத் தலையில் மயிர் இல்லை, முழங்காலிலும் மயிர் இல்லை. இரண்டுக்கும் முடிபோடுவது உண்மையில் முடியாதகாரியம். இப்படி அசாத்தியமான காரியத்தைச் சாதிப்பேன் என்று விருதுகட்டிக் கொண்டு கிளம்பினால் அவனை மாயாவி (ஜால வித்தைக்காரன்) என்று நாம் கொள்ளவேண்டுமேயன்றி வேறு எவ்விதத்திலும் அவனைக் கருத இடமில்லை. மலடிமகன், முயற்கொம்பு, ஆகாசத்தாமரை, கானல் ஜலம், இவைகளைப் போல சுபாவத்தில் இல்லாத பதார்த்தத்தைக் கற்பிக்கும் சாதனை "intellect" என்று சொல்லும் பேதபுத்தியாம் மனோசக்திக்கேயுண்டு. இது மூக்கியமாக மூளையை ஆதாரமாகக் கொண்டு வேலைசெய்யும். இதற்கு நியாய அநியாயமில்லை. "கண்டதேகாட்சி, கொண்டதே கோலம்" என்பது இதற்கே பொருந்தும். இது எப்போதும் உண்மைக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்காது. ஆகையால் இந்த பேதபுத்தியை வியபசாரிக்கு ஒப்பிட்டுச் சொல்வது வழக்கம்.

எமர்ஸன் என்னும் மஹாத்மா இதை வியபசாரியென்றே சொல்லி யிருக்கிறார். "Intellect is a whore" என்பது அவருடைய திருவாக்கு. வியபசாரி யென்றாலும் "தட்டுவாணி" யென்றாலும் ஒன்றே. இந்த வியபசாரத்துவம் "வைகரிவாக்குக்கு" விசேஷமாயுண்டு. ஏனெனில் மனம் ஒன்று நினைக்க, வாய் ஒன்று பேசும். வாக்கு வியபசரித்தால் உண்மையை ஓர்ந்துணரமுடியாது. ஆதலால்தான் "ஸத்யம்வத" என்று வேதம் முறையிடலாயிற்று. வாக்குக்கு அதிஷ்டானமாயுள்ளது மனம். மனமோ சங்கல்ப விகல்பரூபமானது. சங்கல்ப விகல்பமான மனது எப்போதும் சஞ்சலத்திலாழ்ந்து பேயாட்டம் ஆடும். பேய்க்கு வாழ்க்கைப்பட்ட வாக்கு (வாணி) எப்போதும் தட்டுப்படும். சித்த வாக்குப்போல் பலிக்காது. "மெய்யேவெல்லும் பொய்யல்ல" என்பது பொய்யாமொழி. "ஸத்யமேவஜயதே நாந்ருதம்" என்பது வேதவாக்கு. எப்படி உண்மையான ஸந்யாசியைப்பார்த்து அவனுடைய இதயசுத்தியும் மனோபக்குவமு மில்லாத ஆஷாட்பூதி தானும் தலையை மொட்டையடித்துக்கொண்டு "தாதன்" என்று வயிற்றுவளர்ப்பின் பொருட்டு வெளிக்கிளம்புவதினால் ஸந்யாச யோகத்தின் பலனான கைவல்யஸாயுஜ்யம் பெறாமல் நரகக் குழியாகிய குட்டையில் விழுகிறானோ அப்படிப்போல, சங்கல்ப

பொன்று வார்த்தை யொன்றுசவிருக்கிற அமங்கலையான வாக்கும் "தட்டுவாணி" யாக வியபசரித்து வழங்கும். இந்த வார்த்தையினுல் வாய்க்கு நோவன்றி வேறு பாரமார்த்திகமான பிரயோசன மொன்றுமில்லை. இப்படிப்பட்ட வியபசாரவாக்குக் கண்டதெல்லாம் பேசுமானதால், இது செய்யும் வியபசாரத்தால் வாக்குக்கு அதிஷ்டானமான மனதும் இருளடைந்து மருள்திரண்டு மாயாரூபமாக துவந்தத்திலாழ்ந்து வருந்தும்.

"பேயைப் பெண்டாண்டு பேய்க்கோலந் தானுகி
மாயை மயக்கால் மனமெல்லாம் புண்ணுகித் [க்கி
தூயைத் தொழுதழுது துவந்துவமெல்லா மறப்போ
காயைப் பழமாக்கும் கருணையொ டொன்றுனே
[னே."

என்பது அனுபவவாக்கு.

தாலி யென்பது மாங்கல்ய முத்திரை; புருஷனுடைய தீர்க்காயுஸுக் குறிகுறியான சின்னம். புருஷஸம்பம மில்லாப் பிரகிருதி (பெண்) விதந்துவே. அறிவில்லா (உண்மை யறிவில்லா)ப் புத்தியின் வாழ்வு வாழ்வில்லையென்று சொல்வான் "அறுதலி வாழ்வுங் கொப்பு" என்று சொல்வர் மேலோர். தாலியறுத்தவள் "அறுதலி." அதாவது, மாங்கல்ய முத்திரை யிழந்தவளுக்கு மங்கல வாழ்வில்லை யென்றபடி.

"மொட்டைத் தாதன் குட்டையில் விழத் தட்டுவாணி தாலியறுத்தாள்" என்றதற்கு உலகார்த்தம் என்னவெனில், "மோசம் செய்யும் வேஷக்காரன் நாசமாய்ப்போக வியபசாரி வாழ்விழந்தாள்" என்பதாம். ஏனெனில் எந்தக்காரியமும் சக்தியின்றிச் சாயாது. சக்திமானழிந்தால் சக்திக்கு வாழ்வு (பலம்) இல்லை.

லக்ஷியார்த்தம் செய்தாலும் உண்மையே வெளிப்படும். "வேஷக்காரன் நாசமாய்ப்போவது" சகஜம்! ஏனெனில், "குருடரும் குருடரும் குருட்டாட்டமாடிக் குழிவிழுந்தற்றே" யென்ற உவமானத்தால். இது உலகத்தில் யாவரும் அறிந்த சகஜானுபவமாம்.

"வேஷக்காரன்" இல்லாவிட்டால் "வியபசாரிக்கு"த் தொழில் நடத்தமுடியாது. ஏனெனில் (கிரகஸ்தன், யோக்கியன்) வியபசாரியை ஆச்ரியிக்க மாட்டான். இவர்கள் இருவருக்கும் ஒருவித உறவு மேற்படாது. வியப்பசாரி வாழ்வெல்லாம் அயோக்கியர் உள்ளமட்டும் தான். அயோக்கியர் ஹதமாகப் போனுல் வியபசாரிக்கு வாழ்வு போயிற்று: இது ஸ்பஷ்டம். ஆனுல் வெளிவேஷத்தைக்கொண்டு பார்க்கில், "மொட்டைத்தாதன்" எல்லாம் விட்டவன், நாதியற்றவன். இவனுக்கும் தட்டுவாணிக்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை! ஆகையால், மொட்டைத் தாதன் குட்டையில் விழுந்தால், தட்டுவாணி தாலி யறுப்பானேன்? என்று சாமானியர் கேட்டு ஆச்சரியப் படுவர். "பாம்புக்குத் தெரியும் பாம்பின் கால்" என்றிருப்பதால், "களவையுங் கற்றுமற" என்று ஓதினர் பெரியோர். களவு கற்றவன் தான் களவாணியின் 'குட்டை'க் கண்டு பிடிப்பன். அதையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் "யத்பாவம் தத்பவதி" யென்கிறபடி களவு செய்யும்படி வரும்! ஆகையால் உளவறிந்து களவாணியின் உண்மை யறிந்துகொண்டு, பின்னர் உண்மையைப்பற்றி நின்று மற்றதை மறந்துவிடல் வேண்டும்.

நான் ஒருவாரத்துக்குமுன் ஒரு பொது ஸ்தலத்தி லிருக்கையில் பழைய நண்பர் ஒருவர் என்னைக் கைப்பிடித் தழைத்துப்போய் நல்லதோர் உபதேசம் செய்தார். சென்னைக் கவர்னருடைய மந்திராலோசனை சபையில் ஒரு மெம்பராக விருந்து காலஞ்சென்ற கனம். வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயரவர்கள் மதுமேகத்தால் பாதிக்கப்பட்டவரா யிருந்து அதனுல் வந்த ராஜப்பிளவைக்குச் சத்திரம்வைக்க அது புரையோடி "உயிரைவௌவவந்த கள்வன் சன்னம் வைத்ததுபோலும் காட்டி" ப்பிராணனை மாய்த்ததானபடியால், இப்படிப்பட்ட மஹாத்தான "மதுமேகம்" மனிதரை நளினமாய்ப்பற்றுவதற்கான காரணத்தையும் அதற்குச் செய்யக்

கூடிய சிகிச்சைகளையும், சாஸ்திரார்த்தமாகப் பரிசீலனை செய்திடவேண்டி ஒரு வைத்திய ஆராய்ச்சி சாலை (Researc'. Lv'o:otary) ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும், அதற்காக அவருடைய ஞாபகச்சின்ன கமிட்டியார் அனுகூலத்தைத்தேடி, இறந்தவரால் மைலாப்பூரில் ஏற்படுத்தப்பட்ட வெங்கட்ரமண. வைத்தியசாலை சம்பந்தமாக ஒரு ஆராய்ச்சி சாலை யேற்படுத்த முயற்சிக்கவேண்டுமென்றும் கலந்து பேசி நலம்பட வுரைத்தார். அதைப்பற்றி ஆர அமர்ந்து யோசித்து அந்த யோசனை நல்லதென்று உவந்து அவ்வைத்தியசாலை சம்பந்தமான பிரமுகர்கள் சிலரைக்கண்டு கலந்து பேசி அதற்காக வேண்டிய முயற்சிசெய்து திரும்புகையில், திடீரென்று மூலாக்னி மூண்டெழுந்து "எரிமலையின் உள்வாயுள் அக்னிகுண்டம் கொதிப்பதுபோல்' கொதித்துக் குமுறிக்கொண்டெரிந்தது! "ஐயோ! உள்ளங் கொதிக்கிறதே! யாரிட்ட சாபமோ! எவர் செய்த மோசமோ! வேறென்ன சதி பாதகமோ! தெரியவில்லையே"! என்று தவித்துக்கொண்டிருக்கையில், "மோட்டைத்தாதன் குட்டையில் விழத் தட்டுவாணி தாலியறுத்தாள்" என்று இழவோலை கொண்டுவந்தது போல ஒரு யமதூதன் ஓலை கொண்டுவந்து நின்றான்! கண்டது கனவோ நனவோ அறிகிலேன். கனவு நனவழிந்த விடத்தில் ஏறியிருந்து (துரியஜாக்ரத்தில்) அதனுண்மையை ஆய்ந்தோய்ந்து பார்த்தமர, அக்கிரமக்காரன் அழிவழக்குரைத்திடப் பொய்க்கிரம நீதியில் பலித்திடவோதிய வியபசாரவாக்கும் உபசார உண்மையும் பொய்யெனக் கண்டேன். "மெய்யேவெல்லும் பொய்யல்ல"வென்று அசரீரிவாக்கு அம்பரத்தில் முழங்கியது. "ஸத்யமேவஜயதே நாந்ருதம்" என்ற வேதவாக்குப் பொய்க்காது! ஸத்யமே ஜயித்ததென்று உள்ளம் பூரிக்க உண்மையில் "நானெனதென்பது மறியேன்" என்றபடி, என்னைமறந்து தன்னந்தனியே தனியனுபிருந்து "தர்மபிக்ஷை" யெடுத்துப் பிழைத்தேன். உண்மையில் உவப்பிலிநாதனும் "தேஹி" யென்றேற்து "நாஸ்தி" யென்னாமல் "கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்" என்று கையிலறைந்து அபயங்கொடுத்து வாதராஜனைப் நின்றெனை வந்தித்தருளினன். ஆகவே 'மோட்டைத்தாதன் குட்டையில்விழத் தட்டுவாணி தாலியறுத்தாள்" என்றொலித்த யமதூத வசனத்தைக் கேட்டுச் சரிசரி யென்று சம்மதித்தேன். நரகராஜன் நைந்துருகவே! †

உண்மைச்சந்யாஸ யோகத்தி லமர்ந்தவன் கைவல்ய முக்திபெற்றால் "ஞானமென்பது மோனவரம்பு" என்றபடி வாக்கு மோனத்திலொடுங்கிவிடும்: வைகரிவாக்குக்கு வாழ்வில்லையாகும். வாக்கொடுங்கில் நரகராஜன் நலமிழந்தான்!

இந்தக் காலத்து வக்கீல்கள் நியாயம் பேசுகிற தோரணையாய் எட்டுச் சுரைக்காயைக் கொண்டு கறிசமைக்க யத்தனிக்கும் அறிவிலிகள் "நானும் ஸந்யாஸ யோகம் செய்கிறேன்" என்று அஹத்திலொன்றும் 'புறத்திலொன்று'மாக நடக்கும் பாஷண்டர்களான போலி ஸித்தர்கள் "மொட்டைத் தாதன்" வேஷம் போட்டு, "ஆண்டவன் மலைமேலாண்டி, நான் கீழேயாண்டி' யென்று சொன்னவன் கதையாகக் "குருடரும் குருடரும் சேர்ந்து குருட்டாட்டமாடிக் குழிவிழுந்தாற்றே" யென்றபடி அழுக்காறு நிறைந்த குட்டையில் விழுந்தால், அதுவும் நல்லதே! ஏனெனில் அயோக்கியர்கள் அக்கிரமமிகுந்து எரிநரகுக் காளாவராயின் உலகத்தில் அக்கிரமங்கள் அடங்கும். அதர்மம் வாழ்வற்றுப் போகத் தர்மம் தலையெடுக்கும். ஆகையால், இருவிதத்திலும் "மொட்டைத் தாதன் குட்டையில் விழத் தட்டுவாணி தாலியறுத்தாள்" என்ற பழமொழி உண்மையே! உண்மையானதுபற்றி அப்பழமொழியே மறைமொழியாகவும், குருமொழியாகவும் கொண்டு ஸர்வகாரண பூத சக்தியும் வாக்கின் ஸ்வரூப தேவதையுமான ஸ்ரீகுருவுக்கு 'ஓம் நமோ நமஃ" என்று உள்ளம் பூரிக்கப் பன்முறை பணிந்து நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ஓம் தத்ஸத்.

† To the great and melting sorrow of Satan.

(1901-1912.)
Ananda Mission Founder's Day.
The Twelth Arudra Celebration.

AUM.

Our Motto:
"Hitch your wagon to a Star" and
"Let the Current that knows its way."

"Our Theism is the purification of the Human Mind." Our Method: "Satyam Vada!"-Dharmam Chara!"

THE TRUTH BEHIND THE CORONATION DURBAR.

"The Kingdom of the World is become the Kingdom of our Lord and of His Christ."

"THE MISSION OF THE EMPIRE AND THE WORLD."

"Here then lies the work of our Empire in the coming years" and of

THE ANANDA MISSION WHICH AIMS AT REALISING THE PERMANENT VALUE

Of Any Empire or Any Social Institution by making real and effective in the World

"THE IDEAL OF BROTHERHOOD" OR "CHRISTLY LOVE"

—*The Paramkarunai which feeds on and grows Perfect by "Neighbourly Love" or Jeevakarunian.*—

"LET US NOT FORGET"

"That the achievement of this great end does not lie merely with statesmen and politicians,
"but Far More with the Ordinary People in the Ordinary Routine of Daily Life."

"Life is real, Life is earnest;
And the grave is not its goal."

IT was a splendid service which the Bishop of Madras rendered to the cause of truth and the coming of the Kingdom of God, in the impressive sermon, which he preached to the world from the Coronation Durbar Camp on Sunday last. (10th Dec.) The Truth behind the Coronation Durbar is that "the Kingdom of the World is become the Kingdom of Our Lord and of His Christ." The Lord Bishop said that he spoke only as the representative of the Christian Community in India, but every community and every religion will admit the Truth behind the Coronation Durbar in the text which he took up for his sermon. Only they will not consent to limit the full spiritual meaning of the expressions used by any narrow interpretation of sect or creed. "The vast responsibility of Empire" rests not on the shoulders of the King alone, but on all who are subjects and citizens of the State and so form the body-politic of the Empire of which the King is the symbolical head as the devine representative of Godly Power on earth.

"Among men I am the King," said the Lord Sri Krishna to Arjuna, and the accepted Ideal of Kingship as propounded by our *Dharmasastras* is the same as the Lord Bishop of Madras so well and happily expressed in the beautiful sermon which he preached from his place in the Coronation Durbar Camp. "Rajah" means one who pleases all entrusted to his care.

"The history of the world is the gradual fulfilment, even through the working of human passions and ambitions, of God's Eternal Will. Whatever is out of harmony with that Will comes to nought. Whatever opposes it is swept away." "The Kingdom of the World" must *ever remain* "the Kingdom of the Lord" and of His Son, the anointed of the Lord and the Saviour of men. I use Christ in the fullest significance of the word as "the Son of God and the Saviour of men"—*the Kumara Guru*—"the Son and Saviour" with whom every Hindu is only too familiar.

The Bishop of Madras has lifted on high the Holy Flag of Truth, and may all true sons of Barathavarsha and the Empire stand by it and fight for Truth—for Truth is a principle that must triumph in the end. Let us, by all means, sweep away the narrow traditions and unspiritual (unchristian) feeling that make the Brotherhood of Man impossible. I trust everyone will bear in mind the exhortation of the noble minded Bishop who expressed the need of the hour as "a sincere effort on the part of individual men and women to look fairly at the facts of life in the spirit of Christ (which is the Spirit of Truth and of Self-Sacrifice) and to apply to their relations with all classes and all races the principle of Brotherhood." All India and "the better mind of India" which is keeping 'the Altar-Fire of Consciousness' (*Chidagnikunda*) alive by sacrificing their own individual selves therein say 'Amen' to this.

As one who has been working now for eleven years uninterruptedly in the cause of truth, ever trying to keep "the Highest Ideal" before man, it gives me great pleasure to bear willing testimony to the truth of the Bishop's statement, that in spite of the frailties and failings of the majority of Engilshmen such as we ordinarily meet with in India, there are good souls and true who are working with a true heart, realising their responsibility to the World and the Empire.

கே. எஸ். முத்தையா அண்டு கம்பெனி
பட்டு வர்த்தகம், ஸ்ரீ காசி.

பணம் ஒருபொழுதும் மோசமில்லை.

"பணம் போட்டாலும் பட்டுக்கு போடு" என்ற முதுமொழியும் கவனிக்கத்தக்கது.

அன்னிய நாட்டு மல் துணிகளை தோற்கச் செய்யும்படியான அழகுள்ள எங்கள் வெண் பட்டாடைகளை வாங்க வேண்டுமென்பதற்கு நான்கு பலத்தகாரணங்களுண்டு.

ஏன்? நீடித்துப் பலம் செய்வதிலும், மனதை சதாவும் கழிக்க செய்வதிலும் சிறந்தது.

ஏன்? மிருதுவும், நைசும், அழகான தோற்றமும் சலவை செய்தாலும் திரைந்து கெட்டுப்போகாத தன்மையுமுடையது.

ஏன்? சலவை மல், மசலின் துணிகளோடு இணையிட்டுப் பார்ப்பீர்களாகில் அவற்றைப் பார்க்கிலும் நெடுநாள் பலம் செய்வதால் நீடித்து இருப்பதால் விலையில் அவைகளுக்குத் தாழ்ந்தும் குணத்திலோ சிறந்தும் இருப்பதை யறிவீர்கள்.

ஏன்? சேலம், காஞ்சிபுரம், மதுரை முதலிய விடங்களில் தயாரிக்கிற நூலை வஸ்திரங்களுக்கு 'போட்ப்பட்டிருக்கி மாதிரி சகல விதமான கரைகளும் போட்டிருப்பதை கண்டு சந்தோஷப் படுவீர்கள்.

4	முழ நீளம்	30	இஞ்சு அகலம்	விலை	1-க்கு	ரூ.	4	0	
6	,,	44	,,	,,	,,	ரூ.	7	0	0
6	,,	48	,,	,,	,,	ரூ.	8	0	0
7	,,	48	,,	,,	,,	ரூ.	9	0	0
8	,,	48	,,	,,	,,	ரூ.	10	0	0
10	,,	48	,,	,,	,,	ரூ.	13	0	0
16	,,	44	,,	,,	,,	ரூ.	20	0	0
18	,,	44.	,,	,,	,,	ரூ.	23	0	0

ஆங்கிலேயர்களால் மதிக்கப் பெற்றது

பித்தளை விளையாட்டு ஜோடிப்பு.

(ஜோடிப்பு 1 க்கு 32). குழந்தைகளின் மனதை ரசிக்கசெய்யக் கூடிய அழகுள்ளது.

பெரிய ஸயிஸ்	ஜோடிப்பு	1-க்கு	ரூ.	3	8	0
மத்திமஸயிஸ்	,,	,,	ரூ.	2	0	0
சிறிய ஸயிஸ்	,,	,,	ரூ.	1	8	0

எங்கள் கம்பெனி பெரிய கேட்லாக் இனாம் அனுப்புவோம்.

கே. எஸ். முத்தையா அண்டு கம்பெனி, ஸ்ரீ காசி.

PRINTED AT THE SOUTH INDIAN PRESS 18- LINGHI CHETTY ST., G. T. MADRAS.